

BUKOV pelet

“Strugara Radanović”

Najsavremeniji pelet nemačkog kvaliteta “KAL” razlikuje nas od drugih:

- procenat zbijenosti drvene mase iznosi 5,72%;
- u procesu sušenja koristimo ciklone sa vrućim vazduhom, a ne otvorenim plamenom;
- u našem peletu nema sagorelih čestica;
- rezultat je bolja kaloričnost peleta i manje pepela.

Kontakt telefon:

060/517-82-82, Jelena

ULTRAMEDM

U L T R A Z V U Č N A O R D I N A C I J A

**Ultrazvučna dijagnostika
Internista
Ginekološki pregledi
Laboratorijske usluge**

☎ 061/1614901

☎ 061/1614903

Zdravlje i prevencija pre svega

STARČEVO, KESTENOVA 10A

#Славски_колач_2025

Гастрономска манифестација **најлепши славски колач**

Недеља 9.2.2025. од 13:00 ч.
велика сала Дома културе
Старчево

Организација:
УДРУЖЕЊЕ ЖЕНА
НЕОЛИТ

#Старчево

Слика

ДЕЦЕМБАРСКО ЗАГРЕВАЊЕ на Тргу неолита

Месечне локалне новине

СТАРЧЕВАЧКЕ НОВИНЕ

ГОДИНА: XXXII

БРОЈ: 374

31. ЈАНУАР 2025.

НЕМА ЦЕНУ

Издаје

Креативни културни клуб
Моше Пијаде 12, Старчево 26232Главни и одговорни уредник
Милена Јовишић.

Редакцијски колеџијум:

Петар Андрејић (оснивач), Јордан
Филиповић, Зорана Штековић,
Предраг Станковић, Марко
Ивошевић, Далибор Мергел,
Петар Орешковић (спорт), про-
тојереј Зоран Малетић (црква),
Данијела Пећанин (школа).

Технички секретар:

Мила Роговић,

Фото, насловна: Исидора Јовић

Web:

www.starcevo.org.rs

E-mail

snovine94@hotmail.com

Телефон

063/565-752,

Тираж

1200

СТАРЧЕВАЧКЕ новине први пут
су изашле јуна 1994. године.Уписане су у Регистар медија под
бројем: NV001048

///

Информатор СМЗ Старчево

СР - Каталогизација у публикацији На-
родна библиотека Србије, Београд
32+659:3(497.113)
СТАРЧЕВАЧКЕ новине : месечне локалне
новине / главни и одговорни уредник
Милена Јовишић.
- Год. 1, бр. 1 (1994) - Панчево: Креат-
ивни културни клуб, 1995- (Панчево:
Графо колор 2024). - 80 цм Доступно и на:
<http://www.starcevo.org.rs>. - Месечно. ISSN
1821-407X = Старчевачке новине
COBISS.SR-ID 103785735

“АТЛАНТИДА” НА ДУНАВУ КОД ВИНЧЕ - МАРИЈЕНФЕЛД

Да је остѧо ѧамо гђе је био, данас би Маријенфелд био ѧредграђе Панчева и ѧрви београдски “комшија”

У свом вијугању око Београда Дунав постаје необично широк, стварајући у свом току бројна острва, а неретко и плавећи све пред собом. Тако је моћној реци, коју су наивни досељеници потценили, у 19. веку пошло за руком да збрише читаво једно насеље. Дословно збрише, са мапе. Данас би Маријенфелд био предграђе Панчева и београдски “комшија”, баш као и оближње Иваново, Јабука или Глогоњ. Вероватно би у 20. веку понео неко српско име, јер имена топонима лако бришу миграције становништва, које су у овим крајевима биле честе током и након бурних ратова.

Али, обично остају све куће и улице, атар, чак се не ретко мења и облик села, дода се понека улица која одудара од аустроугарског кроја... Дунав, међутим, нема милости - на месту где се некада јасно видело село у Генералштабној карти Краљевине Србије, иако тада Маријенфелд није био Србија, али је свакако био уписан на мапу као околна Београда - данас се налази само велика окука Дунава и узак слој обалског растиња.

Ако упоредимо мапу из 1894. године и данашњу мапу Панчева, видећемо да данас постоји једно ново насеље, које у 19. веку није било учртано. То је Војловица, некада село, данас део Панчева, ипак истргнут из његове урбане зоне. И Војловица је старо, мултиетничко село, па стога чуди како је нема у-

писане на мапи из 19. века. Ту је била само шума.

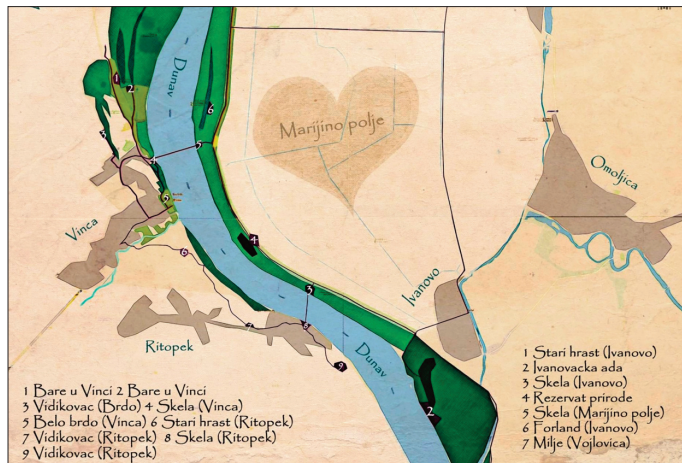
Дунав има довољну снагу да сруши куле и градове, али не и да уништи људе - кад дође несрећа људи побегну пред налетом воде, уз велике жртве. Тако су несрећни селаци из Маријенфелда морали да потраже нови дом, а то је постала Војловица.

Маријенфелд би у преводу значио “Маријино поље” и налазило се недалеко од Винче. Тачније, на потезу између Великог Села и Винче, само на левој обали реке. Основан је средином 19. века, а у њему је дом нашло око 150 породица. Било је то једно од оних типичних места на самој граници Аустроугарске царевине према тек ослобођеној Србији, тик тамо преко реке.

Према правилнику тадашњих власти из Беча, село је било правилно парцелисано, са равним улицама, тако исто као и сва остала села на територији Срема и Баната где је моћна империја колонизовала своје становништво.

На другој обали живело се потпуно другачије, у раштрканим кућама по брдима и удолинама, даље од варљиве и претеће воде. Било је то искуство старо хиљадама година које, изгледа, царски геодети у Бечу нису знали... Јер, у мочварној зони леве обале Дунава владало је једно правило: иако је река извор живота није јој се смело превише приближавати. Зато што може да направи несрећу. И то се и десило. Свега неколико деценија након што је постало дом верним поданицима бечке круне - река га је заувек уништила.

Догодила се страшна поплава. Људи су побегли у

Маријино Поље

шуму и тако спасли живу главу, а нов дом изградиле су поново, овај пут подаље од реке, на простору шуме Војловица која је почињала код данашњег панчевачког Стрелишта.

Занимљиво је да су становници суседног Иваново избегли ову злу судбину, а ни они нису били мудри приликом одабира места на ком су основали насеље. Ипак, из неког необјашњивог разлога, имали су среће са поплавом: опстали су. Они се и данас налазе тик уз мочвару, Ивановачку аду, која представља један од бисера природе Подунавља, а налази се прекопута Ритопска.

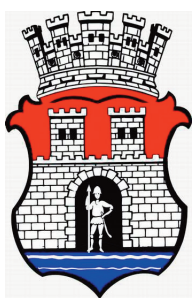
Необично на први поглед делује то што су данас Винча и некадашњи простор Маријенфелда повезани скелом, баш као и Ритопек и Иваново. Многи грочански селаци имају земљу и с друге стране Дунава, па су ове две скеле једини начин да до њих дођу својом механизацијом. И мало ко зна да су испод њих, дубоко закопане у муљу који је голема река наносила скоро век и по, остале куће и геометријски правилно ушорене улице и имања насеља у коме су некада живели људи који су веровали да су јачи од тврде границе и свемоћног Дунава...

(Калдрма)

Сервис инфо > Пензионерске карте

□ “Пантранспорт” је почетком године аутоматски продужио бесплатне аутобуске карте за пензионере - од 1. јануара продужене су све бесплатне годишње карте субвенционисане од стране Града Панчева за вођњу аутобусима “Панспорта”, обавештавају из овог предузећа. То значи да сви стари корисници бесплатних карата могу да их користе у аутобусима овог превозника. У “Панспорту” обавештавају да нови корисници субвенционих карата захтеве морају да поднесу у Услужном центру Градске управе, где ће приложити личну карту, фотографије и потребну документацију. “Панспорт” ће им урадити годишње карте по које ће доћи на аутобуску станицу.

ГРАД ПАНЧЕВО
суфинансира пројекат
“Информисање у нашој
локалној заједници”.

У оквиру овог пројекта реализовани су неки од текстова у овом броју “Старчевачких новина”

СЕМАФОР И “ЛЕЖЕЋИ” У РИТСКОЈ И У УЛИЦИ БОРИСА КИДРИЧА Спас за пешаке - акција ће се наставити

□ Почетком године прорадио је семафор “код Лолинице“, на месту које је означено као саобраћајна црна тачка и где нису помогли успоривачи и ограничење брзине (“зона 30“). Ових дана постављена су и два лежећа полицајца на иницијативу коју је Месна заједница покренула након што су јој се обратили мештани и што је Одељење за саобраћај Градске управе констатовало да су испуњени услови за постављање ове врсте хоризонталне саобраћајне сигнализације. У Месној заједници Старчево кажу да ће се акције на стварању сигурности на саобраћајницама у насељу наставити у смеру побољшања услова како за пешаке, тако и за возаче.

Семафор код Лолинице и “лежећи полицајац“ у Ритској

ЗАСЕДАО САВЕТ МЗ СТАРЧЕВО

□ На седници одржаној у уторак, 21. јануара, усвојен је извештај о раду Савета за прошлу и финансијски план за 2025. годину. Буџет Савета за текућу годину износи 9,3 милиона динара, а њиме ће се финансирати текуће пословање и мање инвестициона улагања. Пројекти веће вредности упућени су на Град Панчево који ће разматрати и прихватити иницијативе месне управе.

НЕ ПРОПУСТИТЕ ”СЛАВСКИ КОЛАЧ”

Удружење жена “Неолит“ заједно са Домом културе и Месном заједницом Старчево једанаести пут за редом у овом формату организује манифестацију “Избор за најлепши славски колач“. Ове године избор ће се одржати у недељу, 9. фебруара, са почетком у 13 сати у великој сали Дома културе. Нешто више о овом такмичењу рекла нам је Љиљана Зарић, председница старчевачког удружења жена:

- Пропозиције су исте као и претходних година. Заинтересовани ће моћи да се пријаве у две категорије: удружења и појединци. Свако ко умеси, украси, испече славски колач и донесе га тај дан, може да се такмичи. Обезбеђени су пехари и дипломе за прва три места у обе категорије. Позивам све наше мештане да дођу у што већем броју на нашу манифестацију и на дружење - каже Љиљана Зарић.

“Неолићанке“ најављују и богат културно-уметнички програм као и штандове са изложеним рукотворинама, храном и пићем.

Иначе, Удружење жена “Неолит“ је било активно током целе прошле године. Чланице овог удружења учествовале су на свим манифестацијама које су се одржавале у околним местима као и на две хуманитарне акције. Одржале су и неколико креативних радионица. Последња је била са старчевачким извиђачима са којима су се лепо дружиле, а деца су научила нешто ново из локалне традиције. Кад год су биле у прилици, чланице су ткале, везле, плеле, хеклале и шиле, а њихови ручни радови могу се видети и купити у њиховим просторијама које се налазе у центру нашег места. Тако су spremно дочекале новогодишње базаре у Старчеву и Панчеву где су имале своје штандове са новогодишњим аранжманима.

Удружење позива све заинтересоване Старчевке да им се придруже и постану чланице овог удружења како би заједно ставрале лепе и нове ствари.

АНДРЕЈИЋ: НАСТАВЉАМО РАЗВОЈ

Континуирани развој Старчева настављен је и током прошле године. Уз све послове око одржавања комуналне инфраструктуре, нарочито је обраћана пажња на друштвену надградњу, па је тако Старчево током целе године било интересантно за посетиоце који су у наше место долазили на различите манифестације и музичке фестивале, али и као туристи, пратећи туристичку понуду која подразумева посете музеју историје Старчева, обема црквама и локалној ергели и винарији. Све то, праћено је медијском пажњом па је тако током 2024. године снимљено неколико телевизијских репортажа о Старчеву, као месту за пример, а та заинтересованост показује колико смо подigli стандарде живота локалне заједнице.

Крај године обележила је традиционална подела новогодишњих пакетића старчевачкој деци и традиционални зимски базар, а мештани и њихови гости могли су да уживају у прелепом празничном амбијенту на украшеном Тргу неолита, и на “загревању“, дружењу на отвореном којим је завршена прошла година. Последњег дана 2024. пуштен је у рад и семафор “код Лолинице“ који ће неупоредиво утицати на безбедност саобраћаја у нашем месту, првенствено у насељу Шумице.

У наредној години очекује се даљи развој који ће се огледати кроз напоре да се реализују планови који су везани за пројектовање спортске хале, санацију крова на Дому културе, реконструкцију неколико улица, чишћење дивљих депонија... Изванредна сарадња и подршка градских власти предуслов су за даљи напредак. Уздамо се у то.

Очекивања су да се, коначно, позитивно реше и пројекти који не зависе од локалне власти као што је прикључење на гасну мрежу, почетак радова на изградњи ветропарка и завршетак обилазнице око Београда (деоница Винча - Старчево).

Петар Андрејић
председник МЗ Старчево

ИНТЕРВЈУ**Милица Тодоровић,**

СЕКРЕТАРКА ЦРВЕНОГ КРСТА ПАНЧЕВО

Дајте крв, будите нечији херој!

Година за нама била је пуна изазова за панчевачки Црвени крст. Колико сте задовољни урађеним?

- Година је била изузетно тешка и пуна препрека. Лоше намере оних који су постављали препреке су нас реметиле и отежавале запослене да извршавају своја законска и дата јавна овлашћења, а којима смо обавезани да пружамо услуге грађанству, пре свега из области социјалног и хуманитарног рада, а затим и из области превенције у очувању здраља свих старосних генерација, као и у делу који се односи на различите едукативне садржаје посвећене деци, младима и одраслим лицима.

Прошле године променило се и руководство Црвеног крста Панчево?

- Због покушаја наношења штете и незаконитости у раду појединаца и појединки у органима управљања наше организације извршене су промене у складу са Статутарним одредбама. Скупштина као највиши орган управљања је, у оквиру својих овлашћења, донела одлуку о промени чланова Управног одбора и именовала нове чланове и чланове. Промене су донеле резултате у смислу оснаживања организације, нових планова и начина организовања рада, као и у подршци настојањима организације да настави са успешним радом.

Какав је рад народне кухиње, колико корисника имате и како функционише?

- Број корисника и корисница је подложен сталним променама. Дешава се да

буде обухваћено и више од 1000 лица током месеца. Свакодневна комуникација са Центром за социјални рад, месним заједницама, клубовима за стара и одрасла лица, односно свуда где се врши подела obroка, дају могућност правовременог одговора на свако обраћање лица којима је топли хуманитарни оброк неопходан за исхрану. Геронто-домаћице односе оброке на кућну адресу за више од 50 лица која нису у могућности да сами преузму оброк.

Током 2024. године припремљено је 12.000 obroка у народној кухињи. На свих девет пунктова у околним насељима и три пункта у самом Панчеву свакодневно је дистрибуирано поврће, воће, слатки и слани производи за породице и децу. Са овом праксом настављамо и у овој години посредством Банке хране Београд и Банке хране Војводине.

Тачно 80.921 килограма хуманитарне помоћи је прикупљено захваљујући донацијама компанија али и наших суграђанки и суграђана који су учествовали у хуманитарним акцијама које смо организовали током протекле године. Припремљено је 750 интервентних пакета са намирницама, средствима за хигијену, подељено је 1.000 новогодишњих и 350 ускршњих пакетића деци која добијају оброке у народној кухињи, прикупљено је и донирано 11.000 килограма разноврсних артикала попут одеће, обуће, школског прибора, играчака, артикала за кућу, постелине... Обезбедили смо 10.000 јаја за Ускршње празнике за кориснике на-

родне кухиње. Сва наведена помоћ је дистрибуирана ка близу 600 породица које су у програму народне кухиње као и 3160 социјално угрожених породица са територије Града Панчева и насељених места, укупно је обухваћено 8300 лица. Свакодневно смо ангажовани на прикупљању, селектовању, припремању и подели донација лицима која се налазе у тежој материјалној и животној ситуацији.

Колико корисника има са територије Старчева?

- У јануару месецу 79 становница и становника Старчева, односно 46 породица, остварује право на бесплатан хуманитарни оброк док је укупан број породица у осталом насељеном местима тренутно 409, односно 725 лица.

За време новогодишњих и божићних празника корисницима народне кухиње обезбеђен је топли оброк сваки дан, који сте и побољшали?

- С обзиром да време празника окупља породицу наша намера је била да се и у нерадним данима који су обухватили новогодишње и божићне празнике на столовима корисника наших услуга налази припремљен оброк какав и доликује празницима. На овај пристојан и пригодан начин, уз подршку Града

Панчева донели смо осећај празничне атмосфере и кроз оброке који су припремљени и подељени за све нерадне дане. Са овом праксом наставићемо и у 2025. години. Поред тога, свако лице које се јави нашој организацији са оваквом врстом потреба биће обезбеђено на адекватан начин.

У Црвеном крсту сваке среде се организују акције добровољног давања крви. Да ли се повећао број давалаца у прошлој години?

- Број давалаца крви у прошлој години био је на стандардном нивоу, а то није довољно. Због тога се и овог пута обраћамо колективима, предузетницима, средњим школама, да подстакну своје запослене, младе људе да постану добровољни даваоци крви. Крајем године смо од срца и са пуно топлине припремили скромни знак пажње свим даваоцима који су дали крв на последњој акцији у 2024. години. Позвали смо на пригодно дружење вишеструке добровољне даваоце крви и, у име Града Панчева и запослених у организацији, уручили плакете Црвеног крста Србије и мали знак пажње. Деца и млади који живе у Дому за незбринуту децу "Споменак" су нам помагали, самостално су израдили изузетно лепе, веселе магнете и наменили их добровољним даваоцима крви. Све са једним циљем, да скренемо пажњу да крв нема замену, да је за неког једини лек и да подсетимо да свако ко је здрав, од 18 до 65 година живота има шансу да буде нечији херој

Шта можете да урадите како би више наших суграђана постали добровољни даваоци крви и чија вам је ту помоћ потребна?

- Свака среда је још један дан у недељи када се сусрећемо са породицама

Зашто је Црвени крст идеја која је променила свет?

- Одговор је једноставан, јер само идеја која је усмерена за добробит других без подстицања поларизације, етикетирања, уступака, страха, предрасуда и без обзира на различитости у свакоме од нас, а крајњи циљ остварења идеје је емпатија и хуманост, е то мења свет и ту је улога Црвеног крста.

Милица Тодоровић

чијем члану је потребна јединица крви као лек. Суочавамо се са бригом у њиховим мислима и саосећамо. Истрајавамо у намери да јединица крви стигне до наших суграђанки и суграђана и да не брину да ли је има довољно. Али не можемо то сами, и ту су нам најпре потребни они који могу да буду даваоци крви, а никада нису то урадили. Обраћамо им се са нескривеном надом да ће у једном тренутку свог живота доћи до Црвеног крста и пружити своју руку за живот. Јер, то је у протеклој години учинило свега 3206 Панчеваца и Панчевки за све нас што чини 2,77% од свих који живе у нашој локалној заједници. А већина од тог броја је то урадило више пута током године.

Какве су залихе крви на почетку године?

- Током последња два месеца у 2024. години резерве крви су биле на стабилном нивоу. Међутим сада се

суочавамо са недостатком појединих јединица крви, нарочито О+ и О- крвне групе као и А+ и А-.

Црвени крст је познат и по раду својих волонтера.

- Да, Црвени крст је организација у којој свако може да се оствари у хуманитарном раду и буде волонтер. Посвећеним ангажовањем волонтерки и волонтера остварујемо своју мисију да олакшавамо људску патњу, са задацима да пружамо помоћ угроженим лицима у случају ратних сукоба, природних, еколошких или других несрећа, спасавамо угрожене животе и здравље људи и ширимо знања о међународном хуманитарном праву, да превентивно делујемо и просвећујемо грађане у области здравствене и социјалне заштите и унапређујемо хуманитарне вредности у друштву и, у случају стања потреба, пружамо социјалну заштиту и збрињавање.

Како се постаје волонтер Црвеног крста и да ли има ограничења у годинама?

- Увек смо спремни за долазак нових волонтера. Волонтер може бити свако ко то жели, у складу са својим могућностима, расположивим временом, а уз поштовање наших принципа и кодекса и у складу са највишим актима организације.

Покренули смо програм волонтера/ки сениора/ки и ови волонтери имају важну улогу у друштву. Њихова знања, искуства, добра воља и позитивна енергија су свима добродошли.

Подсетимо читаоце да ви омогућујете деци боравак на Вршачким планинама али и на мору, у Црној Гори...

- Сваке године Влада Аутономне Покрајине Војводине као и Министарство за рад, запошљавање, борачка и социјална питања, издваја финансијска средства која ставља на располагање Црвеном крсту Србије и Војводине, да на равноправан начин омогуће свим организацијама да један број деце из социјално угрожених породица борави

током летњег распуста у неком од одмаралишта Црвеног крста, па тако имамо могућност да обезбедимо одлазак и деце из Панчева. То је већ традиција и очекујемо ову прилику и у овој години.

Какву сарадњу имате са Градом Панчевом?

- Свих ових година настојимо да будемо чврст ослонац и помажућа организација Граду Панчеву у социјалној делатности, баш како и налаже Закон о Црвеном крсту. Утисак је да узајамно поверење и подршка постоје. Томе у прилог говори напредовање организације у сваком погледу. Подршка је са крајњим циљем усмерена на све оно што Црвени крст ради и чиме доприноси локалној заједници, а то су наше многобројне активности у којима је акценат на развијању хуманости, јачању солидарности, сарадњи са свим актерима у друштвеној заједници, пружање помоћи и подршке свакоме ко се организацији обрати без обзира на различитости по било ком основу.

Зорана Штјековић

ЕКО: Рециклирај!

Катарина Вјештица рециклира

□ ЕКОЛОШКА АКЦИЈА ТРАЈЕ > Месна заједница Старчево наставила је сталну акцију прикупљања рециклажног материјала (пластични затварачи - чепови) у склопу заједничке акције "Чеп за хендикеп". Десета тура чепова је предата, а прикупљање нове, десете, је у току! Акција се наставља и даље - у ајнфорту зграде Месне заједнице налазе се рециклажне кутије у које и ви можете одложити чепове и на тај начин, рециклирајући, учествовати у овој трајној акцији која за циљ има и хуманитарни карактер. Од недавно, у рециклажно двориште нашег ЈКП-а "Старчевац" можете одложити и прикупљену пластичну амбалажу (ПЕТ боце). Рециклирајте!

Завири у неолитски свет

Неолитски кревет - спреман за сцену

Реплика неолитског насеља која се налази у дворишту старчевачког музеја и сцена неолитске породице у “неолитској кући” поново су обogaћени новим садржајем. У амбијенту неолитског насеља уприличена је нова ограда и тор за стоку. Тор за стоку, симболише припитомљавање животиња које се први пут у Европи десило управо у периоду старчевачке културе. Поред тога, поправљена је постојећа ограда ка житном пољу, што је, такође, карактеристика овог периода. Цео комплекс добио је и два покретна предмета која се могу користити као део покућства или вањског простора. То су патент разбоја и патент за растезање и сушење коже. Оба патента рађена су на основу археолошких трагова. За разбој се зна да су користили тежине од запечене земље, а на основу пронађених отисака платна са керамике може се закључити и о начину ткања. Патент за растезање и сушење коже такође је реконструисан на основу доказа да су користили кожу мањих и већих животиња, а најчешће козе, овце, свиње и говечета.

Једно од најчешћих питања посетилаца неолитске куће је “где су они спавали?”. Као илустрацију унутрашњост неолитске куће добио је и адекватан кревет овог времена. Једно од највреднијих оруђа тога времена је свакако камени и коштани алат. Тако је на основу бројних налаза израђена неолитска камена секира, са дрвеном држаљем, која се користила при обради дрвета. Урађен је и композитни срп са сегментима каменних сечива и такође дрвеним рамом и дршком. Срп се, као и до недавно, користио при сечењу жита и за сличне друге радове.

Поставка је обogaћена и шилама и иглама израђеним од костију животиња, која су имала различите намене, а најчешће за израду одеће и обуће. Уз нове предмете је, до недавно прилично непозната, слика живота људи у старчевачкој култури додатно употпуњена, све више приближава свим посетиоцима музеја овај значајан период прошлости простора наше земље и нашег Старчева.

Обogaћивање поставке је реализовано у оквиру пројекта “Завири у неолитски свет” које спроводи Удружење “Пагус”, уз подршку Дома културе, а које суфинансира Град Панчево у оквиру конкурса у области културе за 2024. годину.

“Завири у неолитски свет” био је и назив радионице намењене за децу старију од 11 година и младе узраста до 18 година. Присутни су могли кроз три повезана сегмента да се упознају са феноменом неолитског Старчева. Први сегмент обухватао је основне податке који су презентовани кроз богате илустрације и кроз реплике предмета. Присутни су имали и ексклузивну прилику да додирну оригиналне одломке керамике старчевачке културе и упознају се са техником барботин и импресо. Други сегмент је обухватао обилазак археолошког дела старчевачког музеја и неолитске куће, где су сазнали бројне појединости који се крију у детаљима ове поставке. Трећа целина била је резвисана за квиз. Два учесника која су имала највише бодова награђена су књигама посвећеним овом периоду, за ново продубљивање знања. Радионицу је водила председница удружења “Пагус”, Марија Ђуковић, која је по струци кустос-археолог и конзерватор.

СРПСКА ПРАВОСЛАВНА ЦРКВА Прослављени празници

Прославили смо Св. Игњатију 2. јануара, а 6. јануара на Бадњи дан, у јутарњим часовима, организовано смо кренули у шуму за бадњаке за оба храма. У поподневним сатима у храму Св. Пантелејмона служено је вечерње, а потом је освештан и наложен бадњак у порти храма Св. Пантелејмона у присуству великог броја парохијана. После молитвеног дела присутни су послужени куваним вином и ракијом као и слаткишима и воћем. У вечерњим сатима у храму Св. Огњене Марије одслужено је вечерње, а потом у дворишту освештан и наложен бадњак. Веома велики број присутних послужен је воћем, бомбонама, куваном ракијом и вином. Сви присутни су чекали да виде велелепни ватромет који је допирало и испалио Радован Димић. Божићно јутрење и литургија у оба храма су молитвено прослављени у присуству веома великог броја верника и гостију. Исто тако молитвено и свечано су прослављени и остали јануарски празници.

Приликом посете Храму Огњене Марије високопреосвећени Митрополит Никанор изразио је жељу да се овај храм освешта до краја јуна ове године. Велики део је завршен, а остало је веома битно до тада да се уради палионица свећа и црквена продавница за који је објекат већ добијена грађевинска дозвола. Свака помоћ за градњу овог објекта је добро дошла. Уплате у храм и код свештенка као и на жиро-рачун, са назнаком - за градњу Храма Огњене Марије. У порти Хвама св. Пантелејмона почињемо градњу Светосавског дома за потребе оба храма и парохијана. Пројекат је урађен и грађевинска дозвола добијена, радови треба ускоро да крену. Своје добровољне прилоге можете уплатити код свештеника и у храмовима. Приликом уплата на жиро-рачун обавезно навести: за градњу Светосавског дома. Свим донаторима унапред хвала.

Пројојереј Зоран Малетић
066/888-2245

Свечано и у католичкој жупи

□ Божић и Нова година свечано су прослављени и у римокатоличкој цркви. Том приликом велики број верника присуствовао је службама, а најмлађима су подељени и новогдишњи пакетићи које је припремио жупни уред.

Година успеха старчевачких “Балерина“

Протекла година за студио “Балерина“ обележена је бројним догађањима, такмичењима и признањима. Талентовани плесачи овог студија учествовали су на најважнијим плесним фестивалима у земљи и иностранству, где су постигли завидне резултате.

У Панчеву, на домаћем терену, бриљирали су освојивши велики број медаља. Такмичење у Земуну је донело не само награде, већ и дивна искуства за младе плесаче. Насатупи на фестивалима у Сремској Митровици, Јагодини и Врњачкој Бањи показали су посвећеност и квалитет рада Студија, а у Старчево је стигло и низ специјалних награда. Старчевке нису изостале ни на међународним фестивалима. У Бијељини су се истакле у различитим категоријама, освојивши медаље и одушевивши жири. Црна Гора је била домаћин бројних плесних догађаја где су наше балерине показале сјајну енергију и креативност у Бару и Будви.

Учествовање на престижном фестивалу у Паризу представља посебан тренутак за наш студио, јер су млади плесачи имали прилику да наступају на једној од највећих плесних сцена Европе. Осим награда, фестивали су донели и непроцењива пријатељства, инспирацију и прилику да наши плесачи размене искуства са вршњацима из других градова и држава, каже Владислава Војводић из Плесног студија “Балерина“.

Поред такмичарских фестивала, студио “Балерина“ радо је учествовао и на догађајима који промовишу

Прва и друга група балерина

уметност и радост детињства. То су манифестација “Деца деци“ у панчевачком Центру за културу поводом Дечије недеље, где су малишани извели емотивне и раизгране кореографије, и “Дечији сајам“ у Београду, где су “Балерине“ одушевиле публику разноврсним наступима.

У организацији Плесног студија “Балерина“ организовано је неколико значајних догађаја у Центру за културу: “Плес за маму“, “Ускршња бајка“ и “Велики годишњи концерт“. У децембру је приређен новогодишњи концерт на ком су наступиле прва и друга група малих Старчевки са по две кореографије.

Рекло би се да Нова година доноси још више изазова и прилика за ове плесаче. Вредно се ради на кореографијама за међународно такмичење у Бечу које се одржава 6-9. фебруара. Увежбавају се нове кореографије за концерт “Плес за маму“ који ће бити одржан 6. марта у Панчеву. Поред овог, Студио планира учешће на

домаћим и међународним фестивалима, уз посебан фокус на развој талената и промоцију плеса као уметничке форме.

Придружите се овом јединственом тиму који дуже

од 15 година окупља љубитеље плеса и покрета у Старчеву. Будите део приче која инспирише, ствара уметност и доноси радост. Упис је у току.

СН

ДЕЦА ИЗ КОМШИЛУКА

□ НИНА КРАЛ је рођена 2012. године у Панчеву. Она је старије дете у породици Сање и Драгана Крал. Има и млађу сестру Лану. Нина похађа шести разред Основне школе “Вук Стефановић Караџић“ и врлодобра је ученица. У нижим разредима две године је била члан ликовне секције и највише је волела да црта животиње. То није случајно. Нина воли животиње и има две маце и два пса о којима се брине, води их у шетњу, чешља, игра се са њима, а открила нам је да би волела да једног дана буде ветеринарка. Нина је члан *чићалачког маймарона* који води наставница српског језика и књижевности. У склопу ове секције се прича о прочитаним књигама. Нина каже да ужива у читању романа са тематиком које се тиче одрастања тинејџера. Она је и извиђач већ неколико месеци јер воли природу. У животу ове fine девојчице одмалена је и спорт. Од другог разреда је две године тренирала одбојку у ОК-у “Борац“ и волела је да игра на позицији код мреже и да диже лопту. Затим је пожелела да тренира рагби, али њена мајка је мислила да је то исувише груб спорт за девојчице. Међутим, након разговора са тренером и првог тренинга, који је уследио, показало се да је рагби прави спорт за Нину која га тренира од петог разреда. Свиђа јој се друштво у тиму у ком има и девојчица и дечака, као и правила овог спорта. Нина је редовна на такмичењима, како домаћим, тако и у иностранству. Најдража јој је прва медаља коју је са тимом освојила после неколико тренинга, а то је било злато за петлиће на државном првенству. Нина има жељу да постане рагби-судија кад више не буде могла да тренира са дечацима због ограничења у годинама за девојчице. Поручује свима да тренирају било какав спорт, а препоручује рагби јер уопште није груб за девојчице како се мисли.

ХОЋЕТЕ “СТАРЧЕВАЧКЕ НОВИНЕ“ НА КУЋНУ АДРЕСУ?

Уколико желите да “Старчевачке новине“ добијате на кућну адресу, обратите се редакцији СН или у МЗ Старчево (тел. 631-144). Уплатом поштанских и трошкова слања од 60 динара по примерку обезбедићете редовно слање “Старчевачких новина“ на вашу кућну адресу, или на адресу онога коме желите да их пошаљете било где у свету!

М. Јовишић

GLIGORIĆ STAR

PANČEVAČKI PUT 32 STARČEVO

tel. 013/631-129; mob. 060/633-70-71

**SVE za vas
i vašu kuću!**

- * SVE za grejanje
- * SVE za struju
- * SVE za vodu
- * SVE za fasade
- * SVE za gipsarske radove
- * blokovi, cigla, građevinski materijal
- * cevi, profili
- * šrafovska roba
- * okovi
- * bicikle i prateća oprema
- * akumulatori
- * lakovi, farbe
- * žice i komponente za ograde
- * MIKS MAŠINA (miksovanje boja)
- * sijalice za automobile i kamione
- * Brisači šoferšajbne
- * Posuđe metalac

RR GLASS

Maršala Tita 61a
STARČEVO
radmila.rrglass@gmail.com

013/632-486
063/89-10-368
063/70-81-288
066/95-61-521

- * Производња и уградња ауто стакала свих врста.
- * Тракторска стакла
- * Стакла за грађевинске машине
- * Застакљивање грађевинских објеката
- * Резање стакала на меру
- * Полице, витрине, столови

PRODAVNICA

N₂M

Vuka Karadžića 34 Starčevo

- rinfuzna roba
- prehrambeni proizvodi
- smrznuta roba
- voće i povrće
- i sve drugo za vaše domaćinstvo!

U VAŠEM KRAJU I ZA VAS!

Лице с насловнице: Милица Стефановић, Удружење жена “Неолит“

Уживање у лепоти ручног рада

Милица Стефановић је рођена 1960. године у Вршцу и од тад је живела у Белој Цркви до своје 20. године. Ту је завршила основну школу и гимназију. Као основка била је чланица школског хора, а касније је почео да је интересује спорт па је као гимназијалка тренирала је одбојку и рукомет. Затим уписује Вишу економску школу у Београду. Током студија је упознала супруга Милосава за кога се убрзо удала и од тада живи у Старчеву. Са њим има два сина, Дамира и Владимира, и поносна је бака унукама Тијани и Николини. Удовица је. Свој радни век је провела као трговац до скорашњег пензионисања. У слободно време воли да се бави ручним радом, да путује, рекреативно шета, чита књиге. Потпредседница је Удружења жена “Неолит“.

Од када се бавите ручним радом?

- Још као девојка волела сам да радим гоблене и да хеклам. Учила сам од моје маме Анке. Касније, кад год сам имала слободно време, користила сам га да хеклам или везем. Радим све, од великих трпезаријских столњака до украса за јастучиће. Волим и да хеклам корпице од памучних трака у разним бојама.

Шта је најлепше што Вам је овај хоби донео?

- Ту проналазим себе, а слободно време утрошим у нешто лепо и корисно. За било који ручни рад потребно је много труда уложити. Они који се у то разумеју, то и цене, док код омладине и нема баш интересовања за овакав хоби...

Знамо Вас као потпредседницу Удружења жена. Када сте се придружили и с којом идејом?

- Учланила сам се међу првима, још пре 11 година. Окупиле смо се да се дружимо, а онда смо гледале како то друга удружења раде, па смо смишљале како да организујемо наше активности. У почетку нам је било веома тешко јер нисмо имале своју

Милица Стефановић

просторију и све смо радиле код куће. Онда смо добиле простор на другом спрату у Дому културе, али то је за многе чланице био проблем због пењања. Од скоро имамо свој нови простор у приземљу у самом центру и то је оно што нам је било потребно да можемо да радимо пуном паром. Последње што смо радиле су били новогодишњи и божићни аранжмани, а први пут смо ове године правиле бадњаке.

Некада се то чиме се све ви бавите учило на часовима домаћинства у школи. Дали постоји данас интересовање деце за ручни рад?

- У почетку смо имали радионице за школску децу. Помагали смо им да украшавају јаја за Ускрс, правили смо им колаче. Сада, у јануару, били су нам извиђачи, да их учимо како да зашију дугме и слично. Децу из школе нам наставници и учитељи редовно доводе да виде чиме се све бавимо па ће се тако, можда, неко и заинтересовати за ручни рад. Код нас, све то чиме се ми бавимо, могу да науче.

Како се ви, чланице Удружења, усавршавате?

- Периодично организујемо радионице на којим учимо неке нове технике. Пре две године имали смо радионицу ткања. Прво смо училе да радимо на ручним разбојима, а онда и на великом. Имамо и машину за шивење, па шијемо столњаке и друге ствари. Нешто што смо скоро научиле је прављење украсних сапуна. Ове године планирамо радионице веза.

А учешћа на манифестацијама?

- Имамо лепу сарадњу са многим удружењима из околних места. Кад идемо у Банатско Ново Село, месимо банатски хлеб, у Долово носимо штрудлу за такмичење, у Овчи се надмећемо за најбољи колач од вишње... Најновије нам је такмичење за најлепшу пањ-торту која се бира у Старчеву код Петровца на Млави. Последње нам је било такмичење за најбољу питу од киселог купуса где се такмичила моја пита и освојила сам прво место. Удружење “Бетван“ из Војловице приређује чајанке уз музику и то је тек једно лепо дружење. Овакве манифестације су лепа прилика да се испричамо са женама из дру-

гих удружења и да тако разменимо искуства.

Као праве домаћице, сваке године угостите бројна удружења на манифестацији “Славски колач“.

- Такмичење за најбољи славски колач ове године организујемо по 11. пут. Одржаће се у недељу, 9. фебруара, у великој сали Дома културе са почетком у 13 сати. Позивам све заинтересоване да умесе славски колач и донесу га. Није неопходна никаква претходна пријава. Захваљујем се Месној заједници и нашим спонзорима који нам помажу у реализацији ове манифестације. Спремамо и богат културно - уметнички програм, сви су добродошли на ово дружење, да се покажемо као добри домаћини.

Шта бисте на крају поручили нашим читаоцима?

- Позвала бих суграђанке да се учлане у наше удружење. Врата су свима отворена понедељком, средом и петком од 9 до 12 сати и свако може да сврати и обиђе наш изложбени простор, а може и да пазари неки оригинални поклон.

Милена Јовишић

АДВЕНТ У ТЕМИШВАРУ 2024.

Зимски рај на граници двеју земаља

У срцу Баната, у Темишвару, сваког децембра настаје права бајка која привлачи све посетиоце, посебно туристе из Србије. Адвент у Темишвару, божићна манифестација која траје од краја новембра до почетка јануара (православни Румуни користе Грегоријански календар), постала је симбол зимске магије у овом мултикултурном румунском граду. Децембар 2024. године био је прави епицентар сезонских доживљаја, испуњен мирисима цимета, чоколаде и куваних ракија, као и богатим програмима који су посетиоце водили кроз све делове Темишвара.

Од самог доласка у град, Адвент у Темишвару одузима дах. На главним трговима, посебно на Тргу Уједињења, постављени су бројни штандови са свећницама, рукотворинама и гастрономским специјалитетима. Хиљаде посетилаца, међу којима су многи туристи из Србије, пролазе кроз улице обасјане светлом, заустављају се код штандова на којима се продају домаћи производи, разне врсте ракија, али и специјалитети румунске кухиње - "сармалу" (слично нашој сарми), "мици" (попут ћевапа) и "козунак" (традиционална слатка пецива) која неизоставно прате празничну атмосферу. Уједно, Адвент у Темишвару је прави рај за љубитеље пива. Многи штандови нуде специјалитете попут домаћег пива, а у атмосфери која спаја историјске зграде и модерни дух града, посетиоци уживају у топлим напицима и божићним колачима. За љубитеље уметности, ту су и различити штандови са рукотворинама и сувенирима - од вуне и коже до порцуланских фигурица и локалних уметничких дела.

У самом центру збивања, поред зграде Опере доминира велика бина на којој се сваке вечери одржавају музички програми који окупљају многобројне посетиоце.

Осим зимских чаролија, Темишвар је град богат историјом и културном баштином

Темишвар је прелеп у децембру

која очаравала све посетиоце. Током Адвента, многи туристи из Србије искористили су прилику да истраже све лепоте које овај град нуди. Ту су бројне цркве и историјске зграде које причају о прошлим временима. Многе од њих су стајалишта на Темишварском културном путу, који води кроз град и даје увид у богатство архитектуре.

Свакако, посетиоци су уживали у разгледању најпознатијих места, као што су Трг Победи, прелепа Катедрала, али и у шетњи кроз шармантне улице Старог града. Са све бројнијим посетиоцима, адвентски период је постао права прилика за уживање у културно-историјском наслеђу и једноставном, али чаробном амбијенту.

За туристе из Србије, који су навикли на српске традиције и обичаје, Темишвар нуди одличну прилику да уживају у зимској атмосфери, али и да упознају суседне обичаје. Румунија и Србија, упркос различитим културама, деле много заједничких историјских елемената, због чега туристи из Србије лако препознају делове традиције који им нису непознати. Адвент у Темишвару је прилика за још боље међусуседско повезивање и заједничко славље празничних дана.

Адвент у Темишвару није само празнични маркет - то је догађај који спаја култур-

олошке и гастрономске ужитке, пружа богатство културних садржаја и омогућује посетиоцима да доживе прави зимски рај. За туристе из Србије, Темишвар се показао као град који нуди много више

од обичног зимског одмора. Са својом топлином, гостољубивошћу и богатом традицијом, Темишвар је свакако дестинација која оставља неизбрисив траг.

Пејтар Андрејић

Тековине румунске револуције

□ Половином децембра обележено је 35 година од пада комунизма у суседној Румунији. Заправо, Темишвар је те 1989. године био у средишту збивања и може се рећи да је револуција заправо почела у овом граду. Марширало се те децембарске адвентске вечери трасом којом су револуционари то чинили пре 35 година, а испред здања Опере на Тргу уједињења одата је почаст настрадалим револуционарима. Међу многоборјним пароларама доминирало је "НЕ комунизму", што се често и клицало током марша. Румуни су, иначе, веома осетљиви на сваки покушај ревизије историје. Иако данас политички разједињени, чим се укаже "опасност од повратка на старо", одмах заједно реагују, као што је то био случај недавно када се Русија умешала у румунске председничке изборе и када је методама специјалног рата фаворизовала популистичког проруског кандидата. Први круг избора одмах је поништен.

Румунско НЕ комунистима

Одржани 18. “Гашини акорди”

Осамнаести “Гашини акорди” одржани уз мно̀го емоција и симболике

Децамбар месец у календару старчевачких музичких фестивала резервисан је за љубитеље акустичарског звука. Осамнаести по реду Фестивал акустичне и рок гитаре “Гашини акорди” приређен је у суботу, 28. децембра, у Креативном културном клубу у старчевачком Дому културе, уз мно̀го добре музике, симболике, емоција, младости, искуства и сијасет аплуза.

Манифестација је, као што традиција налаже, почела омажом гитари и рокенролу, а први се бројним посетиоцима обратио доајен панчевачке гитарске рок-сцене Зоран Илић, који је уједно и селектор овог фестивала. Њему се на бини недуго затим придружио чувени новинар, рок-критичар и публициста Иван Ивачковић, који је издао седам књига на тему рокенрола. Он је, поред осталог истакао да је рок-музика најважнија уметност друге половине 20. века и музичка култура једног великог заноса да се свет учини бољим.

Након тога, уследили су наступи младих надна групе “Гитарта”, која се представила у две формације. Женски састав су чинили Теодора Бубало, Ксенија Биро и Дуња Павела, које су одсвирале три композиције у гитарском аранжману. Прву “Успаванку” (“Сунцокрети”) посветили су Бори Ђорђевићу, а затим су уследиле нумере “Успаванка за Радмилу М.” (Горан Бреговић и Влатко Стефановски) и “Има нека тајна веза” (Бијело дугме).

Мушки састав чинили су: Борис Суханек, Александар Гилезан, Марко Филиповић и Богдан Завишић, а и они су извели три композиције: “Јовано, Јованке” (Влатко Стефановски), “Бени Хил” (саундтрек) и “Последњи Мохиканац” (саундтрек). На крају су сви заједно одсвирали гитарску обраду “Нишке Бање”.

Састав Гитарта

Потом је наступио веома талентовани шеснаестогодишњи Душан Крачун, који је, као специјални гост, представио ауторску композицију “Хелена”, за коју је написао и текст и музику.

Након тога је свој упечатљиви ауторски опус у препознатљивом енергичном стилу приказао Саша Гамбирожа.

А онда је заискрило на стејџу, јер је дошао ред за мало панка и старчевачки “Креативни неред”. Они су извели низ жестоких ауторских нумера и прилично раздрмали публику.

Потом су палицу преузели ветерани из “Класик рок бенда”, који махом прашили истински рокенрол, пре свега култног састава “The Doors”. За сам крај остављена је права посланица - састав “Баштовани”, који чине млади и талентовани панчевачки музичари. Иако заједно наступају од летос, не само да су показали завидно знање, већ их краси и хармонична усвираност. Њихов наступ имао је и огромну дозу емоционалне симболике. Наиме, када је основан фестивал “Гашини акорди”, 14. фебруара 2005. године, то вече је првобитно било замишљено као омаж прерано преминулом старчевачком гитаристи Драгану Димитријевићу Гаши. У

тој ноћи у Креативном културном клубу било је много и тужних и лепих сећања и анegdота. А како се ту задесио и велики број гитариста, спонтано је синула идеја да буде организован и ревијални фестивал (који је наредних година прерастао у такмичарски и окупљао бројне одличне музичаре из земље и иностранства). И онда, од десет врских гитариста, први је засвирао, такође прерано преминули панчевачки маг тог инструмента Оливер Месарош. Прва нумера му је била легендарна “Wish You Were

Here” од “Пинк Флојда”, коју је посветио несрећно страдалом колеги Гаши.

Сада, 20 година касније, фестивал су у маестралном стилу затвориле Оливерове ћерке (рођене баштих година), као чланице бенда “Баштовани” - Симона (19) је била вокал, а Евгенија (20) је свирала на клавијатурама. Иначе, обе успешно студирају на Факултету музичке уметности: Симона на одсеку гитаре, а Евгенија на музичкој педагогији.

*Јордан
Филиповић*

У плану је аматерско позориште

У богатој историји дешавања у Дому културе у Старчеву, у сећању многих Старчеваца остало је упамћено деловање аматерског позоришта. Оно је нарочито

било активно крајем 1960-их и почетком 1970-их година. Његова обнова уследила је у периоду од 2014. до 2016. године, али се због финансијских потешкоћа поново угасило.

Крајем прошле године покренута је нова иницијатива да се овај вид културних дешавања у Старчеву поново обнови. Сходно томе, као вид увертире, организоване су две од планиране три радионице под називом “Моје позоришно ја”. Прва радионица је реализована 12. децембра, друга 11. јануара, док ће се трећа одржати у фебруару месецу. Циљ ових радионица је окупљање заинтересоване деце, младих и одраслих љубитеља сцене, као основа за покретање аматерског позоришта. Радионице се одржавају у сарадњи са драмским студијом “Знакови” из Београда, уз подршку учитељице из локалне школе Весне Ђорђевић, која има богато искуство у припреми дечијих представа.

Старчевачким ШОРОМ

УРЕЂУЈЕ
Марко
Ивошевић

Старчевачким шором са Слободаном Јовановићем (други део)

У наставку прича из старчевачког шора пишемо о 60-им и 70-им годинама у нашем месту, са посебним освртом на поједине заборављене детаље о згради старе амбуланте, старој пошти, Ватрогасном дому и фудбалској историји места.

“Први терен Фудбалског клуба “Борац“ налазио се у риту, поред пољског пута који је водио од данашње школе, када се пређе мост после данашњег “првог канала“. Тада се до њега долазило пољаном, а на ђуприји су знали да наплаћују карте. Затим је терен формиран ту где је и данас. Занимљиво је да је Старчево у једном тренутку, мислим негде касних 60-их година прошлог века, имало два фудбалска клуба. ФК “Борац“ је већ имао традицију, а у неком тренутку је оформљен и ФК “Партизан“. Оба клуба су играла у истој лиги и на истом терену, ту где се игра и данас. У “Партизану“ је било доста играча из Војловице. Свлачионица је “Борцу“ и након пресељења терена неко време још била у берберници и фризарском салону код Терзића, који се налазио у згради на углу, на парцели данашње школе. “Партизановци“ су се облачили код суграђанина под надимком Черчил. Кућа где је била њихова “свлачионица“ била је у Улици маршала Тита, на другој раскрсници. И једни и други су тако обучени ишли на утакмице кроз улице места и то играчи “Борца“ кроз центар, а “Партизановци“ обично кроз Маршала тита, па у Летњу улицу, Лењинову, па све до терена. Успут им се често прикључивала и публика.

По пресељењу терена за фудбал на данашње место, ту памтим да су 60-их долазили и циркуси. Разашне се ту шатор па буде по неколико дана. Неки циркуси су гостовали и у великој сали Дома културе.

Памтим и да је Старчево имало и добошаре. Када су биле неке важне вести из зграде Месне заједнице је излазио добашар који је ишао од раскрснице до раскрснице и сваку објаву започињао речима “чујте и почујте“. Сећам се да су то радили деда Марко Месерт и Ђура Терзић. Ђура ме је спасио од дављења када сам био мали. Тада су канали били са пуно воде. Тачније, “први канал“ је био као река, коју смо звали Поњавица. Било

је у њој доста воде и ту смо се често купали. Тако сам се једном давио и кренула је да ми тоне глава, а он када је то видео скочио је и извукао ме. До краја живота сам му био захвалан и поштовао сам га. Сећам се да сам код деда Марка долазио и када су кренули да ми опадају млечни зуби, да ми их у парку вади. Вадио их је ручно, само узме марамицу у прсте и извади односно ишчупа. Да вадим млечне зубе ишао сам и код Миливоја електричара, који ми је био у комшилуку. Он ми је зубе вадио клештима, а његова жена Марта ми је држала главу да се не ритам. Никада ме није ништа болело јер ти зуби немају корен. Када изваде зуб онда су обично једном ракијом прали рану и то је тако било и код деда Марка и код деда Миливоја. Тада у Старчеву није ни било зубара, а ниси увек могао да идеш у Панчево.

У времену све до краја 70-их година, пошта је била смештена у згради где је сада Клуб инвалида рада на почетку Улице Бориса Кидрича. Улаз у пошту је био ближе крају објекта, ка данашњој летњој башти, док је службени улаз био иза објекта. Испред главног улаза је било дрвено сандуче где су се убацивала писма. Када се уђе кроз врата у објекат, улазило се у мању чекаоницу. Ту је унутра, одмах до улаза са десне стране, био један дрвени сто са косим пултом који је служио за писање. На десном зиду је стајала једна дужа дрвена клупа, па затим један мањи дрвени сточић и на осталим местима још по нека мања клупа. На левом зиду од улазних врата је било дрвено прозорче, па поред њега службена врата и један телефон окачен на зид. У то време када треба да телефонираш некоме, то се заказивало. Оде се код поштара, па се каже са киме се жели разговарати и они онда позову и омогуће разговор, али то је све била посебна процедура. Телефони су тада били у правом смислу те речи - апарати. Имали су неку курбу на навијање која покреће линију и онда службеници убадају неке каблове и премошћавају линије кога треба да позову. Не знам како је то тачно радило, али се сећам шта сам гледао. Када

се веза успостави они ти кажу да се јавиш и ти онда разговараш, само на слушалицу, ниси ти могао да позиваш. У Старчеву је до краја 70-их година било свега пар телефона у приватном власништву, док се није изградила нова пошта.

У Старчеву је врло активно деловало добровољно ватрогасно друштво. Тако сам се и ја у ватрогасце учланио још када сам био мали. Ватрогасни дом је био поред зграде Месне заједнице, на месту садашњег дома. Био је у виду ниске једноспартне зграде са две гараже. У једној је стајала цистерна на запрежним колима и пумпа коју су ручно покретале две особе, као некаква велика клацкалица. Кола су била обојена у црвено. Цистерна није никада била пуна воде већ се пунила по потреби. Вукли су је коњи. Иза те две просторије гараже, био је један помоћни објекат у виду шупе. Обавештавање о пожару, с обзиром да није било телефона, је ишло од *уџа до уџа*. Неко отрчи да неком каже и тако се пренесе. Брзо се ми, који смо били у ватрогасном друштву, окупимо. Увек је од нас ту био неко ко је имао добре коње, и онда он дотера и закачи се приколица и иде се на интервенцију. Касније је била и сирена у центру која јавља пожаре, неких 70-их година. Интервенције су биле најчешће лети. Сећам се неколико већих пожара. Био је велики пожар, шездесетих година, код Драгојерчевих, горела су два дворишта. Било је ватрогасаца и из Панчева и наших, гасили су два дана. То је највећи пожар који памтим. То су била два велика дворишта у којима је све горело. Горели су сеници, кочине, оставе. Није прешло сва срећа на куће, али је изгорело пола дворишта. Сећам се једног храброг човека - Стева Чена су га звали, он је улетао у ватру колико је био храбар па је спасавао стоку и живину. Такође, био је често испред ватре и поливао да спречи ширење. Тада наши ватрогасци нису имали никакву посебну опрему, него углавном свако крене од куће обучен како јесте. Када је био тај велики пожар ја сам био мали тада, па ми гашење тог пожара нису дозволили, већ сам само гледао. Воду у цистерну су пунили углавном тако тако што пре интервенције прво оду до Поњавице, напуне ручним пумпама, па оду на интервенцију. Поњавица је тада била велика са доста

Овај пројекат реализује се уз помоћ Покрајинског секретаријата за културу, јавно информисање и односе са верским заједницама. Ставови изнети у подржаном пројекту нужно не изражавају ставове Секретаријата који је доделио средства.

воде, па си могао дуж целог рита да било где потомиш црево.

Добро памтим и зграду старе амбулате. Она је срушена крајем 60-их година прошлог века, мислим неке 1967. или 1968. Добро се сећам да је била велики објекат у облику латиничног слова "Л" чија је ивица била негде где је данас трафика код садашње амбуланте. Мислим да је била окречена у жуту боју са спољне стране и имала је неке украсе по фасади. Објекат је обухватао у себи и два или три државна стана и наравно амбулантни део. Један стан је био на крају крила зграде у Улици Панчевачки пут и гледао би данас на наше комунално предузеће. Ту се налазила и ајнфорт капија из правца улице, која је била преграђена и служила је као гаража. Улаз у тај стан био је са бока зграде иза ајнфорте. Други стан је гледао на Улицу маршала Тита и био је на крају другог крила зграде. У тај други део стана се улазило са задње стране зграде. Пролаз се налазио између зграде Месне заједнице и амбуланте практично где је данас плато иза ЈКП-а. Ту се налазила и ледара, која је била нешто увучена у односу на улицу, али се поред ње пролазило када се ишло до станова. Ледара је била једна јама где се чувао лед, који се ту доносио зими, а могао се очувати све до краја лета.

И унутрашњег изгледа зграде амбуланте се сећам доста добро. Амбулантни део је заузимао средишњи део објекта. Из центра Старчева је био главни улаз у амбуланту, кроз дрвена двокрилна врата са украсним рељефом по њима. Одатле се улазило право у чекаоницу. Чекаоница је имала дрвене клупе са наслоном, офарбане у бело и неки дрвени ормар са стаклом исто офарбан у бело. Од ње је, лево, била једна мања соба где су се примале инекције и вршиле друге интервенције. У времену када сам ја ту долазио ту је најчешће била једна бабица, која је живела у Улици маршала Тита, један медицински брат, за кога се сећам да се презивао Секулић, и једна медицинска сестра. Право од чекаонице су биле неке просторије за особље и магацин, а десно је била једна већа докторска ординација. Код доктора се налазио један већи сто, кревет за лежање и дрвени бели ормари са стаклом. Из ординације је један велики прозор гледао ка Панчевачком путу, а један ка Улици маршала Тита. Као лекар је у моје време ту радио доктор Јовков Касабов. Он је био Бугарин. Живео је у том првом стану са ајнфорт капијом. Касније је сазидао једну увучену кућу на панчевачком путу. Он је ту у Старчеву радио, мислим, преко двадесет година. У другом стану је живела једна бака Софија, њен брат и њихова мајка. Иза зграде су биле неке дрвене шупе, које су користили станари. Пре доктора Јовкова, је ту радио доктор Илић. Њега се сећам јер је био муж моје учитељице Мире Илић, али се он није

Стара ватрогасна станица - поглед из Улице Бориса Кидрича

дуго задржао у месту. Они су становали у школској згради где је данас стан код кабинета информатике. У Старчеву тада није постојала апотека, па се ишло у Панчево за лекове на рецепт, када ти доктор напише.

Иначе, људи који су касније правили нову привремену амбуланту, након рушења старе, што се мислим десило негде између 1967. и 1972. године, су становали код нас. Они су били из фирме која

се звала Криваја, из места Давидовићи у Босни. Главни шеф им је био Фрања Думнић. Радило се од 10 до 12 сати дневно. Увече су ишли по кафанама са певачицама до касно у ноћ. Мој тата, који је у то време радио у старчевачком млину, доста времена је проводио са њима. Та иста фирма је након тог посла, преправљала и кров на великој сали Дома културе.

припремио М. Ивошевић

Телевизијске репортаже о Старчеву

□ Да је Старчево насеље за пример то се одавно зна. То зна сваки Старчевац, а знају то и мештани околних места. Али, сада ће то знати још више људи у Србији јер су током децембра снимљене две ТВ емисије о нашем месту које су емитоване на два гледана кабловска телевизијска канала: *Балкан џрију* и *Агро ТВ*-у. Овом приликом приказано је све чиме Старчево може да се поноси и што га чини посебним.

Камере у просторијама Удружења жена и пензионера

Скенирај код за емисију Агро караван (Агро ТВ):

Скенирај код за емисију Лепше од Париза (Балкан трип):

у *Ђерму*

Станко Минић, доктор ветерине

Ко год може, нека узгаја своје

Ексклузивни гост препознајљиве рубрике текућег броја “Старчевачких новина” је Станко Минић рођен је 1966. у Панчеву, од Магдалене (девојачко Турина) и Момчила, уз још брата Драгана.

До седме године живео је у Старчеву, да би се, када је требало да крене у основну школу, с породицом преселио у Краљево, где је му отац добио посао.

Тамо је завршио и средњу ветеринарску, на шта се одлучио јер је, како сам каже, током одрастања веома волео животиње. Самим тим било је логично да упише ветеринарски факултет, и то у Београду. По окончању основних студија завршио је специјализацију за болести паса и мачака, а после тога и специјализацију из репродукције домаћих животиња.

Радио је десет година на одржавању фарме ПКБ-а, а 2000. године је упловио у предузетничке воде и већ дуго је власник двеју ветеринарских станица, од којих једна већ 25 година успешно послује у старчевачкој Улици Бориса Кидрича.

Ожењен је Јеленом, с којом има двоје деце: Михајла (21) и Марију (19).

Како је одрастао мали Станко?

- Најраније детињство провео сам у Улици маршала Тита у Старчеву, одакле ми је била мама, док је тата пореклом из Никшића.

Одрастао сам безбрижно, као и друга тадашња деца и углавном слободно време проводио уз фудбал, пецање и слично. Недалеко одатле живели су ми деда и баба, тачније у Улици Бориса Кидрича, где сам много касније отворио ветеринарску станицу. Они су имали коње, овце, свиње и краве, па сам им и радо помагао око њих. Једном ме замало ударио један од коња, којих је тих седамдесетих година прошлог века било много, јер су тада још увек веома коришћени за рад. Наравно, било је ту и мачака и паса, који су били мешанци. Све те животиње сам просто обожавао, па управо одатле вероватно и потиче идеја избору занимања. У Старчеву сам похађао забавиште, а када је требало да пођем у школу преселили смо се у Краљево. И тамо сам завршио основну, а потом средњу ветеринарску школу. Краљево је леп град, али је лепо и Старчево, у које сам се, након више година, пре четврт века вратио путем посла и веома сам срећан због тога.

Запослење...

- По окончању студија запослио сам се у великом београдском комбинату - ПКБ-у. Тамо је постојала огромна фарма са око 1.500 крава и отприлике исто толико крмача. То је за мене било велико искуство, које ми је касније много значило, као на пример када сам држао практичну наставу деци у пољопривредној школи у Крњачи. У међувремену су почели да ме

зову с разних страна, па сам и званично почео да радим приватно 2000. године, када сам у Старчеву најпре отворио ветеринарску апотеку и амбуланту, за коју је био потребан један ветеринар. Потом је тај број прешао три, па смо добили статус станице, да бисмо данас стигли до осам ветеринара и четири техничара. У међувремену, 2007. године, отворили смо и станицу у Београду. Тачније у Крњачи, на Зрењанинском путу, јер на том подручју тада није било ветеринара, а још увек су људи држали много сток.

Ветерина некад и сад...

- Када смо почињали, било је много више такозване велике праксе, која се односи на овце, свиње, коње, краве... Може се рећи да смо тада имали 90 одсто случајева у вези с таквим животињама, док се на мале животиње, псе, мачке и друге љубимце односило преосталих десет одсто. А ево сада је обрнуто, иако ми и даље радимо, јер нема ко, и ту велику праксу, с обзиром на то да нас зову узгајивачи у кругу од 50 до 60 километара, од Авале до Дебељаче, где смо баш пре неки лечили једног коња. Поред осталог, одржавамо од 2009. и велику фарму крава старчевачког пољопривредног комбината, где имамо скоро свакодневне обавезе. Сада је неупоредиво лакше лечити животиње, зато што имамо много више дијагностичких метода, док смо раније све радили голим оком. Некада смо једино могли да измеримо температуру и послушамо оболеле животиње, а сада имамо много тога на располагању, од ултразвука до биохемије, односно израде крвне слике “пацијената”. Изводимо и широк спектар операција, па и компликоване хируршке захвате, малтене све оно што се ради и код људи. За ту намену имамо и две операционе сале, а поседујемо и стационар за десетак животиња у затвореном простору, као и један напољу, по-

луотвореног типа, где је зими због грејања мало теже држати оболеле животиње.

Лечење животиња...

- Животиње су сада осетљивије, ту пре свега мислим на племенитије расе, за разлику од оних, условно речено, примитивних раса које су биле много отпорније. Данашњи љубимци, рецимо пси, захтевају услове малтене на нивоу хотелског смештаја, за разлику од уличних мешанаца, који су неупоредиво отпорнији. Што се тиче лечења, нема шта нисмо радили. Нема дана да не урадимо некакову операцију, попут оних на уклањању тумора, што нам је већ постало рутина. Ево баш пре неки дан сам скинуо велики тумор с млечне жлезде на псу из Омољице, чији су власници пензионери из Аустрије. Мислио сам да тако компликована операција неће успети, али све је испало како треба. Овај посао носи и разне ризике, па се догоди се да мене и колеге повремено грицне понека куца или огребе нека маца. Ето, пре неки дан су нам довели оболелог пса, поново из Омољице. А како је “пацијент” био помало незгодне нарави, па да га не бисмо уводили у амбуланту, хтео сам да изведем захват у колима. И баш у том моменту ме је угрзао. Ипак, није било неке веће последице, као ни у другим ситуацијама, а када се нешто озбиљније деси, сами се лечимо, узимамо анти-тетанус и све што треба.

Зоолошки врт...

- Десет година био ангажован на лечењу домаћих животиња у београдском зоолошком врту. Док је директор врта био Вук Бојовић, тамо су обитавале и овце, козе, коњи, краве, а ми смо их лечили и осемњавали. Било је интервенција и када је реч о дивљим животињама, попут јелена и срна, па чак и пума, које су имале неки проблем с паразитима. Поред тога, имао сам и разне друге захтеве за интервенцију. Тако је један наш корисник је имао молбу да му

ПАНЧЕВО ТО ЈЕ КАД СЕ ВРАТИШ, А У КАФАНУ “ЂЕРАМ” ТРЕБА ДА СВРАТИШ

- * СПЕЦИЈАЛИТЕТИ ДОМАЋЕ КУХИЊЕ
- * ОРГАНИЗАЦИЈА ПРОСЛАВА
- * ТАМБУРАШИ
- * РЕЗЕРВАЦИЈЕ 062 478 394

кафана
Ђерам
Старчево

лечим неке посебне и скупе рибе из акваријума, на којима је расло неко масно ткиво. Он иначе држи мало чудне животиње, као што су пауци тарантуле, и нико није хтео да му лечи љубимце. На крај сам прихватио и тај случај. Морали смо да гледамо на интернету како се ради операција и испало је успешно.

Свињска куга...

- Било је много тешко у време те епидемије пре око две године јер смо покривали целу територију Панчева и општине Палилула. У време афричке куге отприлике два месеца смо радили од ујутру до поноћи. Наша обавеза је била да узимамо узорке крви и носимо у лабораторије у Панчеву и Београду. И заиста је било страшно, јер је помор био баш велики, а свињски фонд је у појединим местима десеткован и до 90 одсто. Ипак, сада се то полако поправља. Поручујемо свима који држе свиње да их обавезно обележе, јер нема више накнаде од државе као у време прошле епидемије и за оне необележене. Узгајивачи

би свакако морали да их евидентирају, јер то није ни скупо, већ се ради о симболичној суми.

Срчани црв код паса...

- То је паразит који се настањује у срцу, крвним судовима и плућима паса. Може да нарасте до величине од 20 до 30 центиметара и да тако усмрти несрећну животињу, као једног пса у Крњачи, који, када је доведен, није могао да дише. Нажалост, није преживео и када смо обавили обдукцију, видели смо шта га је снашло. Стога љубитељима паса препоручујемо да обавезно ураде тест на свом љубимцу. Препорука је да то учине сваког пролећа у време када крећу комарци, који су преносиоци тог паразита. И ако тест покаже да није заражен, онда му се даје превентива, а састоји се у давању одређених лекова за уништавање тих ларви које им комарац пренесе. Ако га ипак имају, лечимо га најмање шест месеци до годину дана, а понекад буде и дуже. За то време им дајемо инјекције антипаразитика које полако уништавају

Станко Минић

DTL Podunavlje

Tu smo komšije!

www.dtl.rs

срчаног црва. Могла би да им се да и јача доза да се одједном убије тај паразит, али ако их има много, ризично је, јер би то могло да изазове неке проблеме код пса, па је зато боље давати терапију постепено, на две недеље.

Ветеринарска станица...

- Увек радимо тимски, а трудим се да сви буду задовољни, јер бих и ја то волео када бих радио код некога, пошто сам радио и сада радим у другој фирми. Заправо и сада радим рецимо за ПИК-ову фарму крава, која сасвим солидно ради откада је у власништву "Агромаркета" из Крагујевца. Тамо обављам ветеринарске послове од 2009. године и тренутно са својим сарадницима одржавам 350 крава музара. То коректно функциониште и има тенденцију раста, а у изради су и нови објекти. Сличне обавезе имао сам и у Брестовцу, на фарми крава и свиња пре петнастак година.

Породица...

- Супругу Јелену, која је завршила сличну област, то јест сточарство на Пољоприв-

редном факултету, упознао сам у ПКБ-у, а од 2000. године смо заједно, да би четири године то крунисали браком. У то време сам ПКБ-у водио праксу за децу, што сам напустио да би њу примили, а ја сам почео да радим приватно. И тако све се солидно одвијало, а надам се да ће син, који студира ветерину, то да настави. Ко зна, можда му се придружи и ћерка која је матуранткиња...

Старчево, данас...

- Нема разлике између Старчева и Панчева, можда је чак и лепше него Панчево! Близу си града, опет имаш све могућности. Ту смо већ око 25 година и све добро функционише. С обзиром на то где живимо, препоручио бих сваком ко има услове да узгаја храну уместо да је купује у продавници. Више се исплати; не мора финансијски, али бар здравствено сасвим сигурно.

Тако говори овај вјердан, скроман, посвећен и надасве разуман човек благе душе, а суђрађанима поручује:

- Никада се не предајте!

дружио се
Јордан Филиповић

STR "LUKA"

Lenjinova 37A

Borisa Kidriča 61

SVRATI NA

 MINUTA

Prodavnice
mešovite
robe

RAFAELO

ZA VAS RADI 0-24h

HVALA VAM
ŠTO STE NAŠE MUŠTERIJE

DISKONT PIČA "GAJBA"

Veliki izbor piča po povoljnim cenama

veleprodaja piča

Hladni napici

Info telefon: 060/56-55-579

Radno vreme:

Radnim danima 8-18
subotom 8-16

Pančevački put 75 Starčevo

ЈАВНО КОМУНАЛНО ПРЕДУЗЕЋЕ
 "Водовод и канализација" Панчево

Користи́мо
 воду
 рационално!

Старчево, Лењинова 41
Тел/Факс: 013/631-032

ПОШТОВАНИ СТАРЧЕВЦИ,

код нас можете набавити по повољним
ценама следећу робу:

- * **ЦЕВИ** квадратне, правоугаоне,
округле и поцинковане
- * **водоводни, санитарни, канализа-**
циони и електроматеријал
- * **електроде, брусни и резни алат**
- * **цемент, креч и беомал**
- * **гитер блок, монте, циглу и**
бетонско гвожђе

Хвала вам што куйујете код нас.

СТОМАТОЛОШКА ОРДИНАЦИЈА

“Др Соколовић“

НОВОСАДСКА 11 СТАРЧЕВО
064/66-88-771 и 013/633-173

* * *

- * *пломба*
- * *каменац*
- * *заливање фисура*
- * *парцијална протеза*
- * *тотална протеза*
- * *визил протеза*

* * *

Погребно предузеће

Крила Анђела

Иве Лоле Рибара 27 Старчево
Петра Прерадовића 29 Панчево
(код Болнице)
Телефон: 069/32-42-443

- * Најповољније цене комплетна опрема *
- Вршимо услуге спремања покојника,
облачења и шминкања
- * Организација целе сахране
- * Папирологија
- * Заказивање сале за даће
- * Свеће
- * Црнина
- * Цветни аранжмани
- * Превоз на територији целе Србије и
иностранства
- * Наплата преко ПИО-фонда
- * 00-24

trgovinska radnja

МАКИ ЈЕДАН

kod ambulante

***РОБА ШИРОКЕ ПОТРОШЊЕ**

***ХЛАДНО ОСВЕЖЕЊЕ**

РАДНО ВРЕМЕ 24h

ИЗВИЋАШТВО

Меморијал “Ивица Прањић”

Извиђачи из Старчева редовно негују културу сећања. Тако се у част Ивице Прањића, важног извиђача у првом старчевачком одреду, који је прерано трагично преминуо, одржава традиционално меморијално такмичење. Ове године је оно одржано по јубиларни 20. пут.

Концепт неформалног образовања извиђачког покрета огледа се у томе да се знања и искуства старијих чланова преносе на млађе, а да они, потом, нова знања и вештине стичу управо кроз директно искуство, односно кроз практичан рад. Тако су извиђачи средњошколског узраста имали прилику да уз менторство њихових старијих, али ипак младих, колега, организују овогодишње такмичење. Последњег викенда старе године, у малој сали Дома културе, окупило се више од четрдесет скаута за још један незабораван догађај. Програм овогодишњег јубиларног такмичења био је намењен полстарцима и млађим извиђачима - авантуристима, односно за децу основношколског узраста. Симболични оквир под којим се све реализовало био је “спашавање Божића”, са обзиром да је овај викенд био у празничном духу. Тако су извиђачи преузели улогу помоћника Божић-бате. Подељени у четири скипе од по девет чланова требали су да прођу кроз разне изазове попут потраге за ирвасима, игара прецизности са спашавање Снешка Белића, а ту се између осталих нашла и игра брзог паковања поклона. Кроз игре и забаву, учесници су показали спретност, тимски дух и креативност, што се управо од њих и захтевало како би успешно савладали задатке. Овгодишње такмичење није имало циљ да пласира скипе по редоследу већ да формира праг знања и вештина који сви треба да пређу. Мисија је на крају била успешна и све скипе су одговориле изазову. Празници су тако спашени, па су сви

извиђачи добили пакетиће као награду у знак захвалности. Атмосфера је била испуњена смехом током целог трајања, а како и не би када је неизмерно задовољство младих да се њихове идеје пред њима реализују и да у њима има ко да ужива, уз задовољство оних најмлађих којима је неко близак њима приредио задатке у складу са потребама.

Посета удружењу жена

Извиђачки програм је подељен у различите сегменте које обухватају све сфере животног знања, са циљем да се деца и млади са њима сусретну и тако спознају себе, прошире интересовања и препознају или открију неке своје таленте које им касније могу помоћи у приватном и пословном животу. Овога пута на ред су дошли традиционални ручни радови.

Тако је, у петак, 17. јануара, организована посета извиђача - авануриста и истраживача старчевачком удружењу жена “Неолит”. Циљ посете био је да се скаути упознају са традиционалним занатима попут штрикања, хеклања и ткања. Удружење жена се лепо припремило за посету, што се осетило одмах по доласку. Домаћице су срдечно дочекале извиђаче и са њима поделиле своја знања и искуство, док су скаути с одушевљењем испробали рад на разбоју и друге технике за креирање рукотворина. Након мало навикавања на рад прстима, бројање конаца и правилну технику, сви су без проблема радили на својим уметничким делима, ротирајући се како би сви добили прилику да се опробају у свакој од техника.

Осим практичног рада, извиђачи су слушали и о значају очувања традиције и културног наслеђа. Након радионица, уследило је заједничко послужење, а скаути су у пријатном разговору размењивали утиске и уживали у послужењу које су

Меморијал (горе) и маскенбал (доле)

им домаћице припремиле. Ова посета оставила је велик утисак на све учеснике, тако да су договорили да ће сигурно поновити ову сарадњу како би још више извиђача имало прилику да научи нешто ново.

Одредски маскенбал

За почетак нове радне извиђачке године, а како би она била започета на весели начин, у суботу, 18. јануара, организован је одредски маскенбал. Окупљање скаута одвијало се у просторијама Креативног културног клуба и убрзо је цео клуб био испуњен шареним костимима. Предвечерњи сати доста хладног и тмурног зимског дана били су пребојени веселом музиком и позитивном енергијом. Извиђачи свих узраста уживали су у дружењу, играма и ђускању уз кореографије уз пригодно освежење. Врхунац вечери била је ревија костима, где су сви имали прилику да

представе своју креативност. На подијуму су се могле видети мумија, каубоји, тајни агенти и супер хероји из филмова, виле, бубамара, принцезе, спортисти, војници, Пипи Дуга Чарапа, грчка богиња, звезде цртаних филмова и различите личности из друштвеног живота. За најкреативније костиме биле су обезбеђене посебне награде. На крају вечери као најбоље маске су проглашени: Филип Стефановић, који је освојио прво место у костиму шеика, друго место је припало Хелени Костић, која је била маскирана као *ђаволица*, док је треће место заузела Марија Терзић, као *гајшара*.

Овом активношћу у потпуности је завршен и испуњен пројекат “Извиђачи - грађани заједнице” у оквиру конкурса за су/финасиранје програма и пројеката од јавног интереса у областима омладинског сектора Града Панчева за 2024. годину.

М. Ивошевић/М. Сјана

Старчевачке бразде

Актуелно: Кобасицијада у Турији

Најдужа кобасица

Локално удружење старосних пензионера организује једнодневни излет на "кобасицијаду" која се традиционално одржава у војвођанском месту Турија.

На пут се полази у суботу, 22. фебруара, у 8 часова ујутро, а ползак је испред зграде Месне заједнице Старчево. Цена по путнику износи 1200 динара. Све неопходне информације, као и резервације, могу се добити код првог човека старчевачких пензионера Мирка Стојића (063/844-55-97). Заинтересовани се могу пријавити до понедељка, 17. фебруара.

"Кобасицијада у Турији" је једна од најпознатијих гастрономске манифестација у Србији. Одржава се у општини Србобран, у насељу Турија, и траје три дана, од 23. до 25. фебруара. Ове године је јубиларна 40. манифестација, па ће бити посебно посебна!

Манифестација је препуна разних догађаја, укључујући такмичења у прављењу кобасица, културно-уметничке програме, концерте и многе друге забаве. Такође, можете уживати у укусним кобасицама које су припремљене по традиционалним рецептима.

Пијачни барометар:

Бели лук.....	30-50 комад	Бадем.....	800-1200 дин/кг
Бундева.....	250 дин/кг	Киви.....	200-350 дин/кг
Црни лук.....	100 дин/кг	Лешник.....	1000-1500 дин/кг
Цвекла.....	130 дин/кг	Крушке.....	200-250 дин/кг
Краставац.....	300 дин/кг	Малине.....	350 корпица
Кромпир.....	100 дин/кг	Мандарине.....	200-300 дин/кг
Пасуљ.....	350 дин/кг	Наранџе.....	220 дин/кг
Парадајз.....	250 дин/кг	Ананас.....	200 комад
Шаргарепа.....	130-150 дин/кг		
Банане.....	150-230 дин/кг	□ Пијаца у Старчеву	најчешће ради четвртом и
Грожђе.....	240-350 дин/кг		недељом у преподневним са-
Јабукe.....	100-120 дин/кг		тима, али се продавци се-
Лимун.....	180 дин/кг		зонске робе могу наћи и
Орах.....	750-1500 дин/кг		другим данима.

Пчеларство:

У јануару и фебруару је застој и одмор за пчеларе и нема посебних радова код пчела и на пчелињаку. Кошнице не треба отварати и беспотребно узнемирити друштво пчела, а уједно им покварити микроклиму у кошници.

У овом периоду друштва пчелара организују едукацију својих чланова. Тако и Друштво пчелара "Старчево" планира да

Предавање о пчеларству

у фебруару договори предавања са још два предавача, а један од њих је професионални пчелар из Инђије, Дејан Чукановић. Предавање би било на тему сузбијање варос само мрављом киселином и да на свој начин представи и покаже како се сузбија варос само мрављом киселином. Он тврди да овакво третирање треба да се врши четири пута годишње. Веома занимљива тема за нас пчеларе.

У овом зимском периоду препоручујем да се користи мед у чају, мед као намаз, мед у колачима, уопште, мед у кухињи.

Горан Сјанковић
Друштво пчелара "Старчево"

Воћарство:

Зима. Време за промишљања и рекапитулацију прошле родне године. Не жалећи превисе за њом, гледамо у будућност и шта нам предстоји у њој. На пример, треба обићи воћњаке и винограде, нарочито младе засаде. Примећено је да су млади засади иако заштићени мрежицама, оштећени. Дивљи зечеви налазе да је млада кора, па и цело младо стабло веома укусно, што значи да га трајно оштећују. Не заборавимо да зец достиже цео метар у вис у потрази за храном, те и заштиту треба подесити у складу са тим.

Следи припрема за резање и заштиту воћњака и винограда. При обиласку својих воћњака и винограда, замислите да су атарски путеви уређени и тврди, а да нам је услишена божићна жеља да имамо ресорну службу посвећену пољопривреди, воћарству и виноградарству...

Божидар Димићрић
Друштво десџилера, воћара и виноградар "Старчево"

ВЕТЕРИНАРСКА СТАНИЦА

www.vetstanicamimic.co.rs

МИНИЋ

ХВАЛА ВАМ
што користите наше услуге!

ЗА ПСЕ ЛУТАЛИЦЕ позови Зоохигијену: 352-148

КУЛТИВАТОР

историја, култура и млади

уређује: **Добрибор Мереџ**

Историја

Бањички логор

“Дедиње“, како се званично звао концентрациони логор на Бањици, прве заточенике примио је 9. јула 1941. године, а до расформирања 3. октобра 1944. кроз његове зидине прошло је готово тридесет хиљада људи најразличитијих националности, занимања, старосних доба, политичких опредељења. Укупно је страдало 4.286 притворених. Подела на „српски“ и „немачки“ део логора била је уведена из практичних разлога и није била знак „равноправности“ двеју управа.

Немачки део логора био је под непосредном командом Гестапоа. Њихова је била последња реч у доношењу одлуке о судбини затворених и у српском делу логора одакле су заточеници често преузимају за даље ислеђивање или ликвидацију. Од краја августа 1941. у логор су довођени људи из целе Србије, тако да је он брзо превазишао локалну функцију и постао директна надлежност немачког војноуправног команданта Србије. Бањички логор је, као и логор на Сајмишту насупрот већ устаљеној пракси нациста широм

Европе, био изложен погледима грађана. Овакво позиционирање требало је да има за сврху, и имало је, застрашивање Београђана. Књиге личних података притвореника Концентрационог логора „Бањица“ чувају се у Историјском архиву Београда од октобра 1968. године када су преузете од Републичког секретаријата за унутрашње послове Социјалистичке републике Србије, заједно са грађом фонда Управе Града Београда - Специјалне полиције. Тада је преузето осам књига, а приликом пресељења Архива Београда у нову зграду на Новом Београду загубљена је седма књига која је успешно реконструисана на основу података из друге архивске грађе. У књиге су уписивани следећи подаци о заточеницима: име и презиме, занимање, датум и место рођења, име родитеља, брачно стање, адреса и место боравка, датум довођења у логор и од кога су доведени, као и њихово даље кретање и судбина. Подаци су уношени хронолошки, по датуму доласка у логор, а испред сваког имена уписан је редни (регистарски) број. Бројно стање

логораша и његове осцилације зависили су од интензитета репресије, а процењује се да се кретало између једне и три хиљаде затвореника разврстаних по категоријама на основу „тежине престапа“ и сабијених у малим логорским просторијама предвиђеним за неупоредиво мањи број људи.

Поводом осамдесет година од расформирања Логора „Бањица“ током 2024. године у Историјском архиву Београда припремљена је онлајн платформа чији централни део представља секција са претраживом базом сачуваних података за око 23.500 заточеника логора, забележених у оригиналним књигама које се чувају у Архиву. Претрагом доступне веб евиденције заточеника Бањичког логора налазимо осморо Старчеваца: Јосу Барашевића, рођеног 8. марта 1908. од оца Николе и мајке Магдалене рођ. Шпелић, по занимању гостионичара који је у логор доведен 6.11.1941. и тамо стрељан 9.5.1942.; Мирка Димитрића, рођеног 22. јула 1922. од оца Душана и мајке Персиде рођ. Петровић, по занимању кројачког ученика с пребивалиштем у Панчеву на адреси Карађорђева бб који је логорисан 6.11.1941., а преминуо у логорској амбуланти 26.7.1942.; Матилду Ивезић, рођену 21. фебруара 1926. од

оца Ивана и мајке Марије рођ. Фабијанац, по занимању радница с пребивалиштем у Београду на адреси Космајска 35 која је спроведена у логор 7.12.1942. и пуштена на слободу 16.5.1943.; Блажа Кућана, рођеног 2. јануара 1909. од оца Марка и мајке Кате рођ. Барашевић, по занимању колара заточеног у логору 6.11.1941. и стрељаног 9.5.1942.; Ђуру Лазаревића, рођеног 1. априла 1899. од оца Светозара и мајке Анке рођ. Стојанић, по занимању машинбравара са пребивалиштем у Београду на адреси Краља Милутина 33 доведеног у логор 31.12.1942. и пуштеног на слободу 1.4.1942.; Васу Милашкова, рођеног 4. марта 1915. од оца Аце и мајке Зарке рођ. Бранков, по занимању студента медицине у логор одведеног 6.11.1941. где је стрељан 9.5.1942.; Блажа Радочаја, рођеног 13. августа 1891. од оца Мате и мајке Терезе, по занимању винара с пребивалиштем у Вршцу који је у логор доведен 24.4.1944. без наведених података о пуштању или ликвидацији; Иванку Стојадиновог ученика с пребивалиштем у Панчеву на адреси Карађорђева бб који је логорисан 6.11.1941., а преминуо у логорској амбуланти 26.7.1942.; Матилду Ивезић, рођену 21. фебруара 1926. од

Упознајмо се...

Како се зовеш?

- **Вељко Танев.**

Кад си рођен?

- **25. септембра 2010.**

Како би себе описао у једној реченици?

- **Занимљив и маштовит.**

Школа?

- **Основна школа „Вук Стефановић Караџић“.**

Ове године ћеш славити матуру. Да ли ће ти растањак тешко пасти?

- **Не.**

Ког наставника ћеш памтити?

- **Наставницу историје.**

Коју средњу школу намераваш да упишеш?

- **Економску, смер кувар, али можда променим избор у међувремену.**

Шта радиш у слободно време?

- **Идем у школу глуме, гледам филмове, играм игрице.**

Коју музику слушаш?

- **Углавном реп.**

Омиљена песма?

- **„Two“.**

Омиљени певач?

- **bbno\$.**

Најдражи стих?

- **„If it's meant to be it's meant to be“.**

Шта ти је важно у музици?

- **Текст или ритам.**

Шта те опушта?

- **Слушање музике и читање стрипова.**

Шта гледаш на ТВ-у?

- **Серије или филмове.**

Шта не гледаш на ТВ-у?

- **Телевизију „Пинк“.**

Омиљена књига?

- **„Сумњиво лице“ Бра-**

нислава Нушића.

Омиљени филм?

- **„Бетмен“.**

Омиљени глумац?

- **Џорџ Клуни.**

Омиљена глумица?

- **Наташа Балог.**

Омиљени спорт?

- **Кошарка.**

За кога навијаш?

- **За Јокића!**

Где излазиш?

- **У центар Старчева.**

Шта си као мали хтео да

будеш кад одрастеш?

- **Власник радње.**

Шта је за тебе љубав?

- **Кад остане минут до краја часа.**

Чег се плашиш?

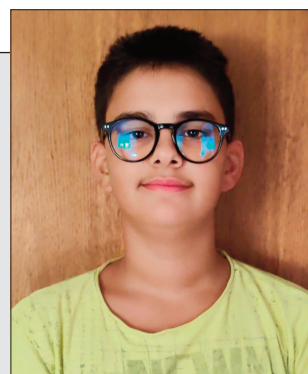
- **Висине.**

Шта ти смета код других?

- **Тврдоглавост.**

Твоје врлине?

- **Пажљив, искрен, вредан.**

Твоје мане?

- **Тврдоглав сам.**

Најбољи другови?

- **Јаковљевић, Алекса,**

Његош, Адамов, Вељан,

Иван, Немања.

Најбоље другарице?

- **Нађа, Анастасија,**

Хелена, Симона.

Шта би поручио младима у

Старчеву?

- **Уживајте у животу!**

Да подсетимо Старчевце о коме се ради...

- Моје име је Мирјана Маринковић и поносна сам честита трећа генерација Старчеваца - од деде Светозара и оца Томислава и мајке Десанке Маринковић. Сестра Драгана је професор физичког васпитања и ради у старчевачкој школи. Рођена сам 1979. године у Панчеву.

Основну школу сам завршила у Старчеву, средњу економску у Панчеву. Вишу пословну школу завршавам у Београду, као и Факултет за менаџмент у Новом Саду и Средњу медицинску школу. Припадам оној генерацији која је активно учествовала у свим школским спортским активностима, бавила сам се одбојком и то са изузетним резултатима. Они мало старији Старчевци вероватно ме памте и по оснивању прве мењачнице у нашој заједници.

Где сада живите?

- Од 2015. године са породицом живим у Норвешкој. Норвешка је краљевина са 5,5 милиона становника, чији је главни град Осло. Са породицом живим у Хаслуму, предграђу Осла, које је познато по свом изузетно успешном истоименом рукометном клубу. Недалеко се налази Осло фјорд, многобројна купалишта, предивна природа, видиковци. Хаслум припада општини Берум и од доласка у Норвешку живимо ту. Берум је од центра Осла удаљен 15 минута вожње метроом. Живот у Беруму је нешто спорији него у Ослу, што свакако прија. Иначе, више од 25 различитих нација живи у главном граду Норвешке, Ослу.

Шта тамо радите и како сте се снашли?

- Пресељење за Норвешку је дошло некако случајно и непланирано и наметнуло се као изазов. Медецински кадар је дефицитан у овој земљи и сходно томе сам морала да завршим средњу медицинску школу како би добила њихову ауторизацију. Познавање језика је било неопходно, а испит мора да се полаже искључиво у Норвешкој. Многа правила су била изузетно ригорозна, с обзиром на то да долазим из земље која није чланица Европске уније. Прве три године добијате радне дозволе, потом сталну радну дозволу, а након шесте и норвешки пасош. Радим у патронажној служби од

НАШИ У БЕЛОМ СВЕТУ: Мирјана Маринковић

почетка. Посао је хуман и занимљив. Људи који долазе из Србије углавном су из медицинске бранше.

Има ли носталгије? Да ли сте долазили у Старчево и колико често?

- Носталгије има, с годинама све више. Велика је културолошка разлика као и разлика у менталитету. У почетку сте обузети послом, разним дозволама, адаптацијом и социјализацијом па се толико не мисли на некадашњу кућу. Временом, када станете на своје ноге, осећај носталгије је све јачи. Често долазим у своје Старчево и увек му се радујем све више и више.

Шта бисте поручили Старчевцима, онима који размишљају о одласку и онима који остају?

- То је питање избора. Они који одлазе ће, вероватно баш као и ја, бити "нити тамо нити овамо", док они који остају треба да буду део заједнице која ће се међусобно уважавати и помагати, са много међусобне емпатије и респекта.

Пејтар Андрејић

Мирјана Маринковић

СТАРЕ СЛИКЕ СТАРЧЕВА

□ Ову зграду већ смо описивали, али сада имамо и слику како је изгледала из другог угла. Иако она више не постоји, подсетимо се да се налазила у центру Старчева, на углу

данашњих улица Маршала Тита и Панчевачког пута (сада: Спасетова трафика; плато испред мурала) налазио се објекат који је служио за стамбено збрињавање јавних делатника.

Најпре је овде живео старчевачки бележник, а потом и локални лекари. Када је с почетка осамдесетих грађена нова амбуланта, ова кућа је порушена.

П. Андрејић

ВУЏОВАЦ *Страна ученика ОШ "Вук Св. Караџић"*

РАДОВИ УЧЕНИКА

Од трња до звезда

Понекад помислим да се снови не могу остварити, буду заборављени или прежаљени.

Неколико пута сам сањала скоро исти сан и било ми је чудно да се то дешава. Тај сан био је о Малдивима. Јако сам желела да одем тамо. Спомињала сам родитељима да летујемо тамо, а они би ме само погледали. Убрзо сам одустала од тога. Нисмо више ни причали о летовању све док ми једног дана мама није саопштила да идемо на Малдиве!

Била сам веома срећна и узбуђена. Рекла ми је да сам ја заслужна за то да идемо тамо. Да су одабрали ту дестинацију због мене. После дугог и напорног путовања стигли смо на острво. Било је као из раја, баш као из мојих снова. Можда чак и лепше! Тај песак, океан, подводни свет, ајкуле... Нисам ни мислила да ће бити тако лепо, веома сам срећна и задовољна.

Важно је имати свој сан у животу, да будемо мотивисани и да се трудимо како бисмо га остварили.

Даница Досићанић 7/2

Од малена сам имала велике планове, али су се ти планови увек мењали. Сада се држим једног сна који ми заузима место у срцу.

Моји снови су мени увек изгледали превелики да би их остварила, али никад нисам одустала од тог једног. Тај један сан је да желим да будем познати политичар, не обичан, направила бих нове законе. Ти закони би били прилагођени свим људима. До тих снова је тешко стићи, али уз пуно труда и рада је све могуће. Волим да учим право јер ту могу да покажем људима зашто нису у праву и да им објасним зашто је то тако. Право није лако, а није ни струка коју хоћу да упишем. Хоћу да упишем школу за адвоката. Могу сада само да верујем да ћу у томе успети и да ћу бити успешна у томе. Не бих волела да браним криве људе, али то је део тог посла. То је једна од лоших страна, али има и доста добрих страна. Ту идеју сам добила од својих родитеља јер су ми увек када сам била мала говорили да тај посао иде уз моју личност.

Још увек се трудим да тај сан и испуним, надам се да ће се једног дана тај мој сан и остварити.

Аиђела Појадић 7/2

Занимљив час

За мене је *техничко* увек најзанимљивији час. Тамо не учимо бескорисне ствари само да бисмо прошли, него радимо ствари које ће више нас користити.

На техничком можемо да радимо скоро шта год хоћемо. Редовно се неко гађа гумицама, али увек радимо шта нам се зада. Ове године радимо механику која је једна од мојих омиљених ствари које волим да радим. Следеће године ћу, напокон, научити како да радим своје пројекте. Тек када то одрадимо бићу незаустављив! Омиљено ми је кад радимо технички цртеж, али ме нервира кад ми другарица не да мира па не стигнем да завршим. Једном ћу морати да довезем свој комби да виде како раде мотори и како је све то повезано и да им покажем како се вози ауто. Сваки пут је занимљиво када нам неко упадне на час и онда се зафрркавају док их наставница не истера из учионице, али увек ћу волети када је одмор и можемо да изађемо напоље, био велики или мали одмор.

Роберт Ванчек 7/2

Јесења разгледница

Јесен је годишње доба које доноси промене у природи, мирису, бојама, али и у осећањима. У мом крају она се посебно осећа кроз звук ветра и шуштање сувог лишћа под ногама.

Дрвеће које је током лета било зелено где је прекривено нијансама златне, наранџасте и црвене. Сваки излазак напоље подсећа ме на слику као из бајке где су улице обавијене прекривачем опалог лишћа. Једна од првих ствари које приметим кад дође јесен јесте промена у ваздуху. Он постаје хладнији и свежији са благим мирисом влажности. Дани су краћи а сунце излази касније често обасјавајући магловите пределе. Ова атмосфера ме подсећа да је зима све ближе. Иако јесен може бити тмурна, са честим кишама и облачним данима, ипак има своју лепоту. Волим кад падне кишица, а ја могу да се ушущкам код куће уз књигу или филм.

За мене, јесен је доба кад се природа повлачи и припрема за зиму, али истовремено доноси осећај мира.

Јована Ероп 7/2

После лепог и сунчаног годишњег доба, време је постало све хладније, што је знак да долази јесен.

Јесен је једном речју, чаробно годишње доба. Иако је облачно, кишовито и хладно годишње доба, не мора да значи да није лепо. У јесен природа добија златну и смеђу боју листова, ветар певуши своју песмицу док ласте почетком октобра одлазе на југ. Када ветар дуне, ветар обори лишће са дрвећа које лагано пада на тло. Исто тако, када ветар дуне, помера облаке који понекад могу да подсети на различите облаке. Ово годишње доба је богато плодовима. Током јесени, обожавам да проводим време у природи, да штетам, скачем по барицама, ходам по сувом лишћу, сакупљам кестење...

Јесен је божанствено годишње доба, богато красним детаљима из природе.

Аиђела Ивковић 7/2

Венецијанер

*Повлачиш за после зоре,
Мало горе, мало доле,
Венецијанер, сви за воле,
Не требају му дозволе,
На мору плућа као бове,
Бржи него гондоле,
Првак као Ноле,
Не соли ђамеј,
али ђамеј ми доле.*

*На њему су конци,
То су добри момци,
Јаки као лонци,
Од иракица ђошомци,
Здравји него кејшонци,
Јер велики су новци,
Добри сунца ловци,
Као за музику ђонци.*

Михаило Јешић 7/2

Реч-две о... Зоран Петров Нале, голубар

“Рођен сам у кући голубара. Моји су отац и деда држали украсне голубове, тешке расе, као што су: кокошари, енглески гушани, добошари. Рођен сам кући, прави Старчевац, а и моји су староседеоци. Моји су били познате занатлије, шнајдери, у то време јако цењени мајстори. Само сам ја прекинуо ту традицију и отишао у браваре. Од малена сам се дружио са голубовима и као мали ходао за њима, не би ли их ухватио... Тако, већ од шесте године почињем да уочавам разлику између летача и украсних голубова, а побеђује љубав према високолетачима. Знате, после рата голубови су одгајали много села и породица, није било куће да нема голубове. Када је време одмакло, тамо седамдесетих, највише је било голубара, српских високолетача, малтене свака трећа кућа је голубарила. Времена која су уследила нису била добра за нас, голубаре. Развој индустрије и технологије утицао је на то да део голубара из разних разлога напусти голубарство. Данас су остали само они који су имали посебну љубав према голубу.

Имао сам у школско доба лепе летаче, добио сам их од брата Зоке када је отишао у војску. За то време када је облак стајао у једно место скоро више од пола дана није било ветра ни струјања и стога су голубови летачи по цео дан и силазили. Увек сам голубове држао на тавану јер и дан данас њима тако содговара и прија. Како сам растао тако сам и направио први кавез од сандука за кромпир. Ту је могло да стане двадесетак голубова.

“Терао“ сам голубове и лети и зими, два дана паузе, па “терање“. У мом “доњем крају“ био сам међу најбољима. Добре сам голубове имао, а имам и сад. Само у то време храна је била кукуруз, жито, сунцокрет, хлеб и прекрупа, крупна, а од лекова био је живомидин, бели лук, три коцкице, сланиница танка и трипет зрна биберна црна. Није било болести као данас. Увек сам држао хигијену на нивоу и нисам имао болесне голубове тако и дан данас на првом месту је чист кавез и здрав голуб.

Добар голуб мора да је добре крви у себи, да је пореклом од добрих родитеља који су

Зоран Петров Нале

постизали врхунске резултате, па корени у сродству или полусродству дају врхунске наследнике. Уз то мора да постоји и оштра селекција како би се одабрала права екипа за утакмицу. Своје голубове почињем да спремам за наредну сезону после два дана, након завршене такмичарске сезоне и ту је кључ успеха. Голубови се хране једном у дану, увече у пет или шест сати и после пола сата даје им се вода, најбоље одстојала или бунарска, коју данас ретко ко има, а најбоља је изворска. Голубове раздвајам, посебно мужјаци и посебно женке које спајамо у другој половини јануара па их држим све до првих 4-5 лета, онда се раздвајају и селектирају. Најдужи лете на други дан, а краћи сваки дан, док не покажу свој квалитет и вољу за летом. Тако је то у голубарству, ништа нема случајно, мора да се ради, а да се има времена и да се гледа сваки тренутни лет голубова. Ни мало није лако исправити резултат, то је врх успеха сваког голубара нарочито данас, када се време у току дана мења два три пута, када има много грабљиваца које се хране голубовима јер су поља празна, нема пернате дивљачи. Наш голуб никоме није непријатељ, а има 1000 непријатеља!

Оно што “боде“ голубара је неправда према нашем голубу. Све звери, грабљивице и

остале штеточине, заштићене су законом, само наш српски високолетач није. Лети по целим свету постижући завидне резултате, а ми дозвољавамо да се њиме грабљивци хране...

Ове године, ми, старчевачки голубари, одржали смо другу скупштину, поделивши награде успешним голубарима који су направили резултате, па сам ја ове године имао срећу и направио сјајне резултате.

Имамо у Србији око 20.000 голубара регистрованих у четири или пет савеза, јер је дошло време - неће нико никог да трпи и људи су постали све завиднији љубоморнији што само доводи до лоших међуљудских односа. Један стари, сада покојни голубар, рекао ми је: “Ако хоћеш да уназадиш голубара, признај му све, сваког голуба који му дође мокар и пешке, има да се изгуби најмање пет година само то многи голубари, такмичари не разумеју или неће да схвате па веле ако је прошло једном што не би и други пут. За сада добро сарађујемо са Месном заједницом и председником Андрејићем, тако ћемо у наредној сезони гледати да у што бољем светлу представимо своје Старчево, да се чује за нас из клуба 823 “Голуб“ и да поштени голубари остваре најбоље резултате и блистају у голубарству“.

АПОТЕКА Filly

Naši ljubazni farmaceuti čekaju Vas na dobro poznatoj lokaciji u Starčevu

Filly apoteka Starčevo

Pančevački put 2, Starčevo

Tel: 013/631101; 062/220329

ponedeljak-petak: 07h - 20h

subota: 08h - 17h

nedelja: 08h - 13h

Za Vas smo spremili:

- **SVAKODNEVNE AKCIJE I PROMOCIJE** •
- **ŠIROK ASORTIMAN KOZMETIKE I SUPLEMENATA** •
- **HIT CENE** •
- **PROGRAM LOJALNOSTI** •
- **BABY KLUB PROGRAM LOJALNOSTI** •
- **SAVETOVALIŠTE SA FARMACEUTIMA** •

Filly apoteke
filly_apoteke

SA NAMA JE LAKŠE

Млада нада старчевачког фудбала

Представите се нашим читаоцима?

- Ја сам Милош Петковић, рођен сам 2007. године и имам 17 година. Средњошколац сам, ученик треће године Техничке школе "23 мај" у Панчеву. Школујем се за техничара горива и нафте. Осим школе, интересовања су ми спорт и изласци са друштвом.

Када сте почели да играте фудбал?

- Први кораци у фудбалу су ми били од раног детињства. Већ у другом разреду основне школе почео сам да тренирам у ФК-у "Борац". Међутим, фудбал у том животног периоду ме је брзо заситио па сам се на позив кућног пријатеља опробао са рагбијем у старчевачком рагби-клубу. Желео сам да пробам нешто ново. Након две године и усвајања свих рагби правила, ипак сам се вратио својој првој љубави - фудбалу. То се догодило пре четири године, а заузео сам позицију дес-

ног бека. По потреби, могу да играм и друге позиције.

У којој сте селекцији сада?

- Тренутно сам омладинац, али понекад ме "позајмљују" и за први тим. Први пут сам дебитовао за прву поставу Борца са 16 година и био сам веома задовољан својим дебијем. За ове четири године издвојио бих успех из прошле сезоне када смо, као омладинци, освојили Омладинску лигу јужног Баната.

Имате ли неки узор у фудбалу?

- Док сам био млађи угледао сам се на Роналда, он ми је био узор. Сада, када сам старији, желим да будем свој. За лични спортски развој и сазревање издвојио бих рад са тренером Миљаном Блазовићем, који ми је и тренер и подршка.

Да ли се још неко у Вашој породици бави спортом?

- Мој отац, Славољуб Петковић, такође је, у својој младости, био играч "Борца", па је своју приврженост према клубу пренео и на мене. Од њега имам подршку и срећан сам када ме прати са трибина.

Који су планови за будућност?

Милош Петковић

- Не планирам да престajem са фудболом. Добро се здравствено осећам и желим да у будућем периоду дам свој максимум и да се покажем у најбољем светлу. Волео бих да својим даљим трудом и залагањем заслужим место у првом

тиму "Борца". Задовољан сам како клуб функционише, а ту сам стекао и веома добре пријатеље. Желим и то, да успешно завршим средњу школу и нађем добар посао.

Мила Рођовић

Одбојка

И даље траје борба непрестана

Играчи старчевачког Борца забележили су и девети пораз у дванаестом колу Прве лиге Србије у одбојци. На свом терену савладани су од екипе Дунав Волеј из Новог Сада, по сетовима 23:25, 18:25, 25:21, 25:23 и 12:15. На тај начин наставили су са поразима јер су у претходном колу поражени су с максималним резултатом у Новом Пазару. Али, оно што нису остварили на свом терену, Старчевцима је пошло за руком на гостовању које је уследило у 13. колу. Борац је у Руми, након велике борбе, успео да са 3:2 савлада домаћи тим Словена који се налази у горњем делу табеле, по сетовима 25:22, 18:25, 29:31, 25:23, 8:15 и тако приреди својеврсно изненађење.

1. Багдала	13	11-2	34:14	+20	32
2. Нови Сад Манекс	13	11-2	34:14	+20	30
3. ВГСК	13	9-4	32:15	+17	28
4. Смедерево Царина	13	9-4	32:20	+12	27
5. Дунав Волеј	13	8-5	30:22	+8	23
6. Лаки Стар	13	7-6	29:23	+6	23
7. Словен	13	7-6	31:29	+2	21
8. Спартак (Љиг)	13	7-6	27:26	+1	21
9. Косовска Митровица	13	5-8	24:30	-6	16
10. Железничар (Београд)	13	5-8	22:29	-7	16
11. Нови Пазар	13	5-8	21:27	-6	15
12. Борац (Старчево)	13	4-9	17:29	-12	12
13. Клек Србијашуме	13	3-10	15:34	-19	9
14. Јагодина	13	0-13	3:39	-36	0

Судијском неправдом настављен други део сезоне

Пауза која је уследила током празника показала је колико је КК Старчево једна велика породица. Наиме, кошаркаш овог клуба Никола Маринковић нашао се у улози Деда Мраза и обрадовао најмлађе навијаче КК-а Старчево.

Што се тиче лиге, она је настављена, 19. јануара, када је тим из нашег места одмерио снаге са екипом Пивот. Старчевци су у овом мечу поражени с резултатом 75 : 69. Иако ово није била савршена утакмица за наш тим, сенку баца катастрофалан критеријум суђења. Наиме, домаћа екипа је на овом мечу извела 45 слободних бацања чиме је оборила и рекорде неких Евролигаша у истом сегменту. Старчевци у следећем колу гостује екипи Ас-тралис и то ће бити прави тренутак да се екипа врати на победнички колосек.

Предраг Перовић

Слава голубара СРБ-461

Шампиони

Друштво одгајивача голубова српских високолетача “СРБ-461 Богојављење“ најстарије је голубарско друштво у Старчеву (има их чак три!?) и како им име говори, на дан Богојављења су прославили своју крсну славу. Након што је свештеник Малетић обавио славски обред и пожелео овом друштву успех у даљем раду, чланови СРБ-461 су поделили награде члановима који су током протекле године имали највише успеха у овом спорту. Највећи број признања припао је Зорану Ђуришићу, док је Душан Станковић освојио највећи прелазни пехар који му је, након што га је три пута освајао, овог пута припао у трајно власништво. Уз музику и богату славску трпезу голубари су прослављали своје успехе у нади да ће идуће године њихови голубови летети још дуже.

Резултати: у оквиру савезних такмичења најбоље резултате су освојили: Куп шампиона Србије - Рајко Перошевић 8:59:40; сениори Србије - Драган Станојевић 10:34; сениори регион - Драган Станојевић 8:27 и Рајко Перошевић 7:26; јуниори регион - Зоран Ђуришић 7:29.

У оквиру Друштва најбоље резултате освојили су: сениори: прво место Душан Станковић 9:43; друго место Зоран Ђуришић 9:35; треће место Горан Стојковић 9:07:48; јуниори: прво место Зоран Ђуришић 8:50; Куп друштва: Зоран Ђуришић 7:21:40; Меморијал Васе Ристова: Мирослав Ристов 7:34. Најуспешнији такмичар је Зоран Ђуришић са 26 бодова.

Предраг Сџанковић

ПОТРЕБНА РАДНИЦА за
СТР “ЛУКА“ у Лењиновој улици
КОНТАКТ ТЕЛЕФОН: 063/83-49-719

Кошаркашки Деда Мраз

Bambalići

PIZZERIA i FAST FOOD

Hvala na ukazanom poverenju!

Borisa Kidriča bb
Starčevo

- ROŠTILJ za sve vrste proslava -

- veliki izbor PIZZA -

Radno vreme: 10 - 22 h

* Ponedeljak - neradni dan

BESPLATNA DOSTAVA

ZA PORUDŽBINE PREKO 1000 DINARA

(dostava radi 15-22 sata)

Telefon: 062 18 80 141